

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 100

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 8 februarie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 617 din 2 octombrie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (2) și (3) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, ale art. 1 și art. 2 din Legea nr. 226/2006 privind încadrarea unor locuri de muncă în condiții speciale, precum și ale art. 30 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice	2–5
Decizia nr. 746 din 22 noiembrie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 75 alin. (1) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență.....	5–7
Decizia nr. 787 din 29 noiembrie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 109 alin. (2) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat	8–9
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.697/2018. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 20 de unități administrativ-teritoriale din județul Dolj..	10–30
82. — Ordin al ministrului muncii și justiției sociale privind aprobarea standardelor specifice minime de calitate obligatorii pentru serviciile sociale destinate persoanelor adulte cu dizabilități	31–32

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 617**

din 2 octombrie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (2) și (3)**din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, ale art. 1 și art. 2 din Legea nr. 226/2006 privind încadrarea unor locuri de muncă în condiții speciale, precum și ale art. 30 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice**

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (2) și (3) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, ale art. 1 și art. 2 din Legea nr. 226/2006 privind încadrarea unor locuri de muncă în condiții speciale, precum și ale art. 30 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice. Excepția a fost ridicată de Cristian Stănică și alții în Dosarul nr. 4.007/90/2014 al Curții de Apel Pitești — Secția I civilă și constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 476D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 7 martie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 4.007/90/2014, **Curtea de Apel Pitești — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (2) și (3) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, ale art. 1 și art. 2 din Legea nr. 226/2006 privind încadrarea unor locuri de muncă în condiții speciale, precum și ale art. 30 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice.** Excepția a fost ridicată de Cristian Stănică și alții cu prilejul soluționării apelului formulat de Oltchim — S.A. împotriva Sentinței civile nr. 888 din 20 mai 2016, pronunțată de Tribunalul Vâlcea — Secția civilă în Dosarul nr. 4.007/90/2014.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor art. 16 și art. 21 din Constituție prin faptul că restrâng posibilitatea ca, pe baza unor probe, să se poată

constata de către instanța de judecată existența unor meserii la anumite societăți care se încadrează în condiții speciale de muncă și care nu au fost menționate în anexele la Hotărârea Guvernului nr. 1.025/2003 și nici în anexele nr. 2 și 3 la Legea nr. 263/2010.

6. Astfel, arată că anterior intrării în vigoare a Legii nr. 19/2000 au fost încadrați în grupa I de muncă, însă ulterior au fost încadrați în condiții deosebite de muncă. Se consideră discriminați în raport cu persoanele care au fost pensionate potrivit legislației anterioare și care au beneficiat de un regim mai favorabil. De asemenea, se consideră dezavantajați și față de persoanele care au obținut, pe cale judecătorească, recunoașterea condițiilor speciale.

7. Autorii excepției susțin că, în mod nelegal și neconstituțional, legiuitorul nu a dispus verificarea tuturor locurilor de muncă încadrate până la data de 1 aprilie 2001 în grupa I de muncă și a lăsat la voia societăților să inițieze procedura doar pentru anumite activități, deși angajatorii nu aveau interesul să demareze astfel de proceduri.

8. Totodată, autorii excepției arată că dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile art. 135 din Constituție, întrucât împiedică înființarea unei societăți unde activitatea să se desfășoare în condiții speciale și acei angajați să beneficieze de reducerea stagiului complet de cotizare, potrivit Legii nr. 263/2010.

9. **Curtea de Apel Pitești — Secția I civilă** arată că excepția de neconstituționalitate este admisibilă, fără a se pronunța și cu privire la temeinicia acesteia.

10. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

11. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 20 alin. (2) și (3) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, ale art. 1 și art. 2 din Legea nr. 226/2006 privind încadrarea unor locuri de muncă în condiții speciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 509 din 13 iunie 2006, și ale art. 30 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010. Dispozițiile de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 20 alin. (2) și (3) din Legea nr. 19/2000: „(2) Alte locuri de muncă în condiții speciale decât cele prevăzute la alin. (1) pot fi stabilite numai prin lege.

(3) Metodologia și criteriile de încadrare a persoanelor în locuri de muncă în condiții speciale se vor stabili prin hotărâre a Guvernului, pe baza propunerii comune a Ministerului Muncii și Solidarității Sociale și a Ministerului Sănătății și Familiei, în urma consultării CNPAS.”;

— Art. 1 din Legea nr. 226/2006: „(1) Începând cu data de 1 aprilie 2001, sunt încadrate în condiții speciale locurile de muncă în care se desfășoară activitățile prevăzute în anexa nr. 1.

(2) Locurile de muncă prevăzute la alin. (1) sunt cele din unitățile prevăzute în anexa nr. 2, care au obținut avizul pentru îndeplinirea procedurilor și criteriilor de încadrare în condiții speciale, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1.025/2003 privind metodologia și criteriile de încadrare a persoanelor în locuri de muncă în condiții speciale, cu modificările și completările ulterioare.

(3) În situația în care, potrivit legii, unitățile prevăzute în anexa nr. 2 își schimbă denumirea sau sediul ori se reorganizează, inclusiv prin preluarea în totalitate sau în parte a patrimoniului de către o altă societate, locurile de muncă în care până la data la care au intervenit aceste modificări s-au desfășurat activitățile prevăzute în anexa nr. 1 rămân în continuare încadrate în condiții speciale de muncă, dacă respectivele locuri de muncă se regăsesc la noua societate.

(4) Controlul privind menținerea, conform avizului, a locurilor de muncă la noua societate se efectuează de către Inspectoratul Muncii, prin inspectoratele teritoriale de muncă.

(5) Pentru perioada cuprinsă între 1 aprilie 2001 și data intrării în vigoare a prezentei legi nu se datorează diferența dintre cota de contribuție de asigurări sociale datorată de angajator pentru condiții speciale de muncă și cea declarată de către acesta.”;

— Art. 2 din Legea nr. 226/2006: „(1) Perioadele de timp în care asigurații își desfășoară activitatea, pe durata programului normal de lucru din luna respectivă, numai în locurile de muncă prevăzute la art. 1 sunt stagii de cotizare în condiții speciale.

(2) Sunt asimilate stagiului de cotizare în condiții speciale perioadele de timp anterioare intrării în vigoare a Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare, în care asigurații și-au desfășurat activitatea, pe durata programului normal de lucru din luna respectivă, în locurile de muncă încadrate conform legislației anterioare în grupa I de muncă și care, potrivit prezentei legi, sunt încadrate în condiții speciale.”;

— Art. 30 din Legea nr. 263/2010: „(1) În sensul prezentei legi, locurile de muncă în condiții speciale sunt cele din:

a) unitățile miniere, pentru personalul care își desfășoară activitatea în subteran cel puțin 50% din timpul normal de muncă în luna respectivă;

b) activitățile de cercetare, explorare, exploatare sau prelucrare a materiilor prime nucleare, zonele I și II de expunere la radiații; [...]

d) aviația civilă, pentru personalul navigant prevăzut în anexa nr. 1;

e) activitățile și unitățile prevăzute în anexele nr. 2 și 3;

f) activitatea artistică desfășurată în profesiile prevăzute în anexa nr. 4.

(2) Periodic, din 5 în 5 ani, locurile de muncă în condiții speciale de muncă prevăzute la alin. (1) lit. e) sunt supuse procedurii de reevaluare a încadrării în condiții speciale, stabilită prin hotărâre a Guvernului.

(3) Procedura de reevaluare prevăzută la alin. (2) se stabilește prin hotărâre a Guvernului, elaborată în termen de 9 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(4) Este asimilată stagiului de cotizare în condiții speciale de muncă, prevăzut la alin. (1) lit. b), perioada anterioară datei de 1 aprilie 2001, în care salariații au desfășurat activități de cercetare, explorare, exploatare sau prelucrare a materialelor prime nucleare, în locurile de muncă încadrate conform legislației anterioare în grupele I și II de muncă și care, potrivit art. 20 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare, sunt încadrate în condiții speciale de muncă.

(5) Constituie stagiul de cotizare realizat în condiții speciale de muncă și perioadele în care un asigurat care își desfășoară activitatea în condiții speciale de muncă se află în concediu pentru incapacitate temporară de muncă și/sau în concediu de odihnă, dacă cel puțin în ziua premergătoare concediului a lucrat în locuri de muncă încadrate în astfel de condiții de muncă.”

15. Curtea constată că, la data sesizării sale cu excepția de neconstituționalitate, dispozițiile Legii nr. 19/2000 și ale Legii nr. 226/2006 nu mai erau în vigoare, fiind abrogate prin art. 196 lit. a) și m) din Legea nr. 263/2010. Având în vedere însă cele reținute prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, în sensul că „sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare”, Curtea urmează să analizeze constituționalitatea tuturor textelor de lege cu care a fost sesizată.

16. Autorii excepției consideră că dispozițiile de lege criticate contravin următoarelor prevederi din Constituție: art. 16 referitor la egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 21 privind accesul liber la justiție și art. 135 referitor la economie.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorii acesteia sunt nemulțumiți, în esență, de modul în care legiuitorul a înțeles să stabilească criteriile de încadrare a unor locuri de muncă în condiții speciale, astfel că nu toate persoanele care au fost încadrate anterior intrării în vigoare a Legii nr. 19/2000 în grupa I de muncă s-au regăsit ulterior în condiții speciale de muncă.

18. Or, Curtea constată că reglementarea referitoare la încadrarea unor locuri de muncă în condiții speciale se află în strânsă legătură cu condițiile de acordare a dreptului la pensie. Referitor la această materie, instanța de contencios constituțional a statuat în mod constant în jurisprudența sa că prevederile art. 47 alin. (2) din Constituție

acordă în exclusivitate legiuitorului atribuția de a stabili condițiile și criteriile de acordare a drepturilor de asigurări sociale, inclusiv modalitățile de calcul al cuantumului lor (în acest sens, spre exemplu, este Decizia nr. 736 din 24 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 4 din 4 ianuarie 2007). De asemenea, așa cum Curtea a statuat prin Decizia nr. 820 din 9 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 18 ianuarie 2007, legiuitorul poate modifica aceste condiții și criterii, în concordanță cu schimbările ce se produc în resursele economico-financiare.

19. Prin urmare, Curtea apreciază că reglementarea unor criterii de încadrare a unor locuri de muncă în condiții speciale diferite de cele stabilite anterior pentru încadrarea în grupa I de muncă, astfel încât, așa cum s-a reținut prin Decizia nr. 259 din 6 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 536 din 18 iulie 2014, paragraful 24, „nu se poate pune un semn de egalitate între persoanele care anterior au lucrat în grupa I de muncă și cele care au fost încadrate ulterior în condiții speciale”, nu are valențe neconstituționale, ci se subscie libertății de care dispune legiuitorul în reglementarea condițiilor de acordare a dreptului la muncă, în deplin acord cu prevederile art. 47 alin. (2) din Constituție.

20. În ceea ce privește pretinsa discriminare generată de soluțiile diferite pronunțate de diverse instanțe de judecată cu privire la încadrarea unor locuri de muncă în condiții speciale, Curtea consideră că aceasta relevă o problemă de aplicare a legii, soluționată, de altfel, de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii. Astfel, prin Decizia nr. 12 din 23 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 904 din 10 noiembrie 2016, instanța supremă a reținut că „în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 20 alin. (2) și (3) din Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare, a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2) și art. 2 alin. (2) din Legea nr. 226/2006 privind încadrarea unor locuri de muncă în condiții speciale, raportate la prevederile art. 2—6, art. 9, 13 și 16 din Hotărârea Guvernului nr. 1.025/2003 privind metodologia și criteriile de încadrare a persoanelor în locuri de muncă în condiții speciale, cu modificările și completările ulterioare, precum și a prevederilor art. 30 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare, în ceea ce privește condițiile speciale, acest tip de acțiuni nu sunt deschise atunci când nu sunt întrunite condițiile cumulative privind înscrierea activității și a unității angajatoare în anexele nr. 1 și 2 la Legea nr. 226/2006 și, respectiv, în anexele nr. 2 și 3 la Legea nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare”. Prin Decizia nr. 14 din 23 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 2 noiembrie 2016, cu prilejul pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 30 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 1.284/2011 privind stabilirea procedurii de reevaluare a locurilor de muncă în condiții speciale prevăzute la art. 30 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, în sensul de a se stabili dacă instanța de judecată poate proceda ea însăși la analizarea condițiilor de muncă ale reclamanților și, dacă este cazul, la încadrarea locurilor de muncă ale acestora în condiții speciale, în situația în care angajatorul pârât nu a urmat procedura de reevaluare a locurilor de muncă în condiții speciale prevăzută de art. 4—7 din Hotărârea Guvernului nr. 1.284/2011, cu modificările ulterioare, și nu există un aviz al

Comisiei pentru reevaluarea locurilor de muncă în condiții speciale, instanța supremă a reținut că „în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 30 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 1.284/2011 privind stabilirea procedurii de reevaluare a locurilor de muncă în condiții speciale prevăzute la art. 30 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările ulterioare, instanța de judecată de drept comun nu poate proceda ea însăși la analizarea condițiilor de muncă ale reclamanților și, dacă este cazul, la încadrarea locurilor de muncă ale acestora în condiții speciale, în situația în care angajatorul pârât nu a urmat procedura de reevaluare a locurilor de muncă în condiții speciale prevăzută de art. 4—7 din Hotărârea Guvernului nr. 1.284/2011, cu modificările ulterioare, nu există un aviz al Comisiei pentru reevaluarea locurilor de muncă în condiții speciale și unitatea nu este nominalizată în anexa nr. 3 la Legea nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare.”

21. În sfârșit, analizând critica de neconstituționalitate raportată la dispozițiile art. 135 din Constituție, Curtea apreciază că și aceasta este neîntemeiată. Astfel, textele de lege criticate nu împiedică înființarea pentru viitor a unor entități economice în care să se desfășoare activități care au fost încadrate, în trecut, în grupe superioare de muncă. Orice persoană își poate exercita accesul la o activitate economică și libera inițiativă „în condițiile legii”, așa cum dispune art. 45 din Constituție. Prin urmare, activitățile amintite vor putea fi desfășurate în condițiile în care sunt respectate reglementările în vigoare referitoare la securitatea și sănătatea în muncă, așa cum este Legea securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 26 iulie 2006.

22. În acest context, Curtea consideră necesară precizarea că atât încadrarea în grupe superioare de muncă, cât și încadrarea în condiții deosebite sau speciale de muncă, după intrarea în vigoare a Legii nr. 19/2000, au fost condiționate de îndeplinirea unor condiții cumulative care țineau de natura activității și de condițiile concrete de risc de la locul de muncă, în unitățile limitativ prevăzute de lege. Aliniindu-se cerințelor internaționale referitoare la securitatea și sănătatea în muncă, legiuitorul a urmărit însă, în mod constant, normalizarea condițiilor de lucru ale salariaților în sensul înlăturării, pe cât posibil, a condițiilor dăunătoare pentru sănătatea și securitatea acestora. Astfel, a fost transpusă în dreptul național Directiva Consiliului nr. 89/391/CEE privind introducerea de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și sănătății lucrătorilor la locul de muncă prin adoptarea Legii nr. 319/2006, prin care s-au stabilit norme și garanții pentru sănătatea și securitatea angajatului și a fost limitată posibilitatea angajatorului de a crea și dezvolta noi locuri de muncă periculoase.

23. În aceeași concepție legislativă se înscriu și actele normative succesive prin care s-a reglementat procedura reevaluării periodice a locurilor de muncă în condiții speciale, în temeiul art. 30 alin. (2) și (3) din Legea nr. 263/2010, așa cum sunt Hotărârea Guvernului nr. 1.284/2011 privind stabilirea procedurii de reevaluare a locurilor de muncă în condiții speciale prevăzute la art. 30 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 935 din 29 decembrie 2011, și Hotărârea Guvernului nr. 924/2017 pentru stabilirea procedurii de reevaluare a locurilor de muncă în condiții speciale, reevaluate potrivit prevederilor art. 30 alin. (2) din Legea nr. 263/2010

privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.039 din 29 decembrie 2017. Reînnoirea avizelor de încadrare a fost permisă doar atunci când, pe baza măsurilor adoptate de angajator, nu a fost posibilă normalizarea condițiilor de muncă.

24. În concluzie, Curtea constată o schimbare a politicii legislative referitoare la activitățile profesionale cu un potențial periculos, în sensul accentuării prevenției și contracarării efectelor nocive care se pot răsfrânge asupra angajaților, ceea

ce plasează persoanele ale căror locuri de muncă au fost înființate după intrarea în vigoare a Legii nr. 319/2006 într-o situație diferită de persoanele încadrate anterior în grupe superioare de muncă.

25. Nerespectarea cadrului legal referitor la condițiile de lucru ale salariaților reprezintă o eventuală problemă de aplicare a legii, a cărei soluționare nu revine însă competenței instanței de contencios constituțional.

26. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Cristian Stănică și alții în Dosarul nr. 4.007/90/2014 al Curții de Apel Pitești — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 20 alin. (2) și (3) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, ale art. 1 și art. 2 din Legea nr. 226/2006 privind încadrarea unor locuri de muncă în condiții speciale, precum și ale art. 30 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Pitești — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 2 octombrie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 746

din 22 noiembrie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 75 alin. (1) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 75 alin. (1) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, excepție ridicată de Nagy Tatiana în Dosarul nr. 31.755/197/2013 al Tribunalului Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.168D/2016.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, menționând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 21 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 31.755/197/2013, **Tribunalul Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 75 alin. (1) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, excepție ridicată de Nagy Tatiana într-o cauză întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 85/2014.**

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prin suspendarea acțiunilor judiciare se aduce atingere accesului liber la justiție și dreptului la un proces echitabil, întrucât judecarea unui litigiu presupune administrarea probelor și cercetarea tuturor fazelor procesuale de un complet de judecată, în condițiile repartizării aleatorii a cauzelor și a continuității completului de judecată. De asemenea, se creează un regim juridic defavorabil creditorului, care, deși a plătit taxa judiciară de timbru conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 în cadrul cererii de chemare în judecată formulate pe calea dreptului comun, este obligat, în cazul în care urmează procedura prevăzută de Legea nr. 85/2014, să achite altă taxă judiciară de timbru aferentă acestei proceduri speciale, impunându-se o dublă taxare, prin care se îngreădește și accesul la justiție.

6. **Tribunalul Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în materie. Totodată, arată că accesul liber la justiție nu are semnificația lipsei obligației de achitare a taxelor de timbru, iar condițiile de exercitare sunt stabilite exclusiv de legiuitor, reglementările internaționale în materie neimpunând o gratuitate în acest sens, iar principiile repartizării aleatorii a cauzelor și continuității sunt pe deplin aplicabile și în situația procedurii de judecată speciale instituite prin Legea nr. 85/2014. De asemenea, procedura recuperării creanțelor pe calea specială prevăzută de Legea nr. 85/2014 este diferită de procedura de drept comun prin care creditorul a intenționat să își recupereze creanța, nereprezentând o continuitate automată a acesteia din urmă, astfel încât este firesc să poată fi percepute taxe judiciare de timbru în mod separat, pentru fiecare dintre respectivele proceduri.

7. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul**, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în materie, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 75 alin. (1) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 iunie 2014, care au următorul cuprins: „(1) De la data deschiderii procedurii se suspendă de drept toate acțiunile judiciare, extrajudiciare sau măsurile de executare silită pentru realizarea creanțelor asupra averii debitorului. Valorificarea drepturilor

acestora se poate face numai în cadrul procedurii insolvenței, prin depunerea cererilor de admitere a creanțelor. Repunerea pe rol a acestora este posibilă doar în cazul desființării hotărârii de deschidere a procedurii, a revocării încheierii de deschidere a procedurii sau în cazul închiderii procedurii în condițiile art. 178. În cazul în care hotărârea de deschidere a procedurii este desființată sau, după caz, revocată, acțiunile judiciare sau extrajudiciare pentru realizarea creanțelor asupra averii debitorului pot fi repuse pe rol, iar măsurile de executare silită pot fi reluate. La data rămânerii definitive a hotărârii de deschidere a procedurii, atât acțiunea judiciară sau extrajudiciară, cât și executările silită suspendate încetează.”

12. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi și art. 21 referitor la accesul liber la justiție.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, cu privire la măsura privind suspendarea de drept a tuturor acțiunilor judiciare sau extrajudiciare și a măsurilor de executare silită îndreptate împotriva societății debitoare ca urmare a intrării sub incidența legii insolvenței, prevăzută la art. 75 alin. (1) din Legea nr. 85/2014, Curtea constată că, spre exemplu, prin Decizia nr. 36 din 30 ianuarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 431 din 22 mai 2018, a arătat că această măsură se justifică prin natura specială a procedurii prevăzute de legislația în materia insolvenței, procedură care impune crearea unui cadru unitar, colectiv, consensual și egalitar în care creditorii unui debitor comun să își poată valorifica drepturile împotriva debitorului aflat în stare de insolvență. În aceste condiții, existența unor acțiuni paralele cu procedura concursuală prevăzută de lege ar produce incertitudine cu privire la masa credală, fapt ce ar face imposibilă evaluarea activului și pasivului averii debitorului, în vederea distribuirii rezultatului lichidării (în acest sens a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 842 din 11 octombrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 832 din 11 decembrie 2012).

14. Totodată, Curtea a reținut că, având în vedere că textul de lege criticat se referă la acțiuni judiciare, extrajudiciare sau de executare silită, pentru realizarea creanțelor asupra debitorului sau bunurilor sale, fiind evident că numai acele acțiuni care tind la realizarea creanțelor, adică la îndestularea creditorilor, sunt susceptibile de a fi suspendate, revine instanței de judecată competența și, în același timp, obligația de a analiza în ce măsură acțiunile aflate în curs de soluționare pe rolul instanței de judecată se circumscriu cerințelor cuprinse în dispozițiile criticate (a se vedea Decizia nr. 149 din 17 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 361 din 11 mai 2016, sau Decizia nr. 41 din 5 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 176 din 1 aprilie 2013).

15. Legea nr. 85/2014 introduce, în mod expres, și excepții de la această suspendare *de plano* a tuturor acțiunilor judiciare, extrajudiciare sau de executare silită, excepții care sunt cuprinse, spre exemplu, la art. 75 alin. (2) lit. a) și b), potrivit căruia „Nu sunt supuse suspendării de drept prevăzute la alin. (1): a) căile de atac promovate de debitor împotriva acțiunilor unui/unor creditor/creditori începute înaintea deschiderii procedurii și nici acțiunile civile din procesele penale îndreptate împotriva debitorului; b) acțiunile judiciare îndreptate împotriva codebitorilor și/sau terților garanți” sau la art. 75 alin. (3), potrivit căruia „nu sunt supuse suspendării prevăzute la alin. (1) acțiunile judiciare pentru determinarea existenței și/sau

cuantumului unor creanțe asupra debitorului, născute după data deschiderii procedurii”.

16. Totodată, Curtea observă că dreptul la acțiune al creditorilor, suspendat prin dispozițiile art. 75 alin. (1) din Legea nr. 85/2014, nu dispăre, el fiind conservat prin art. 79 din aceeași lege, care prevede că deschiderea procedurii suspendă orice termene de prescripție a acțiunilor prevăzute la art. 75 alin. (1). Aceste termene încep să curgă din nou la încetarea cauzei de suspendare prevăzute, după caz, de legislația în materia insolvenței coroborată cu normele generale privind prescripția extintivă cuprinse în Codul civil. Astfel, potrivit art. 75 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 85/2014, repunerea pe rol a cauzelor suspendate este posibilă doar în cazul desființării hotărârii de deschidere a procedurii, a revocării încheierii de deschidere a procedurii sau în cazul închiderii procedurii în condițiile art. 178 („Dacă toți creditorii înscrși în tabelul definitiv al creanțelor primesc sumele ce li se datorează în perioada de observație sau renunță la judecată în perioada de observație, judecătorul-sindic va dispune închiderea procedurii, fără a dispune radierea debitorului din registrul în care este înregistrat”). În cazul în care hotărârea de deschidere a procedurii este desființată sau, după caz, revocată, acțiunile judiciare sau extrajudiciare pentru realizarea creanțelor asupra averii debitorului pot fi repuse pe rol, iar măsurile de executare silită pot fi reluate. La data rămânerii definitive a hotărârii de deschidere a procedurii, atât acțiunea judiciară sau extrajudiciară, cât și executările silită suspendate încetează.

17. În legătură cu acestea, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, legiuitorul are competența exclusivă de a stabili procedura de judecată, iar situația specifică avută în vedere la reglementarea procedurii insolvenței a justificat instituirea unor norme de procedură speciale. Acest fapt nu înseamnă însă că nu se asigură o garanție efectivă drepturilor creditorilor. Astfel, în cadrul procedurii insolvenței, creditorii pot folosi toate mijloacele procedurale puse la dispoziție de lege pentru realizarea drepturilor lor (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 169 din 19 martie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 205 din 10 aprilie 2013).

18. Cu privire la susținerea privind încălcarea dispozițiilor constituționale privind accesul liber la justiție prin impunerea unor taxe judiciare de timbru, Curtea a statuat că accesul la

justiție nu presupune gratuitatea actului de justiție și nici, implicit, realizarea unor drepturi pe cale judecătorească în mod gratuit; în cadrul mecanismului statului, funcția de restabilire a ordinii de drept, ce se realizează de către autoritatea judecătorească, este de fapt un serviciu public ale cărui costuri sunt suportate de la bugetul de stat. În consecință, legiuitorul este îndreptățit să instituie taxe judiciare de timbru pentru a nu afecta bugetul de stat prin costurile procedurii judiciare deschise de părțile aflate în litigiu (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 943 din 19 decembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 62 din 25 ianuarie 2007).

19. Totodată, se reține că nicio dispoziție constituțională nu interzice stabilirea taxelor de timbru în justiție, fiind justificat ca persoanele care se adresează autorităților judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor prilejuite de realizarea actului de justiție. Regula este cea a timbrării acțiunilor în justiție, inclusiv în căile de atac, excepțiile fiind posibile numai în măsura în care sunt stabilite de legiuitor. Cheltuielile ocazionate de realizarea actului de justiție sunt cheltuieli publice, la a căror acoperire, potrivit art. 56 din Constituție, cetățenii sunt obligați să contribuie prin impozite și taxe, stabilite în condițiile legii (a se vedea în acest sens și Decizia nr. 104 din 27 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 297 din 23 aprilie 2014), iar aceste cheltuieli pot fi recuperate, în temeiul prevederilor legale, de la partea care cade în pretenții.

20. În ceea ce privește invocarea prevederilor art. 16 din Constituție, Curtea reține că încălcarea principiului egalității și nediscriminării poate exista numai atunci când se aplică un tratament diferențiat unor cazuri egale, fără să existe o motivare obiectivă și rezonabilă (Decizia nr. 197 din 6 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 350 din 23 mai 2012). Or, prevederile criticate se aplică tuturor celor aflați în ipoteza normei respective, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare. Ca atare, critica de neconstituționalitate astfel formulată este neîntemeiată.

21. Prin urmare, nu se poate reține pretinsa neconstituționalitate a prevederilor art. 75 alin. (1) din Legea nr. 85/2014 în raport cu dispozițiile art. 16 privind egalitatea în drepturi și art. 21 referitor la accesul liber la justiție.

22. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Nagy Tatiana în Dosarul nr. 31.755/197/2013 al Tribunalului Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 75 alin. (1) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 22 noiembrie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent,
Ionița Cochintu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 787
din 29 noiembrie 2018referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 109 alin. (2)
din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cosmin-Marian Văduva	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 109 alin. (2) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, excepție ridicată de Ioan Popovici în Dosarul nr. 674/111/2017 al Tribunalului Bihor — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.884D/2017.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate. Arată că este pusă în discuție modalitatea de interpretare a unor texte, aceasta neputând fi considerată o veritabilă critică de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 21 noiembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 674/111/2017, **Tribunalul Bihor — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 109 alin. (2) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat.** Excepția a fost ridicată de către Ioan Popovici, contestator într-o cauză având ca obiect contestație decizie de pensionare.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia apreciază că, în măsura în care dispozițiile legale criticate se interpretează în sensul că persoanele prevăzute în art. 109 alin. (1) din Legea nr. 223/2015 (adică militari, polițiști și funcționari publici cu statut special care au pensiile recalculate în baza Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, revizuite în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2011, persoanele care au pensiile plătite în baza Legii nr. 241/2013, precum și persoanele care beneficiază de pensiile stabilite în baza Legii nr. 80/1995) ar fi decăzute din dreptul de opțiune în situația nedeunerii opțiunii în termenul de 6 luni, spre deosebire de persoanele prevăzute în art. 110 alin. (1) din Legea nr. 223/2015 (adică militari, polițiști și funcționari publici cu statut special care au pensiile stabilite în baza Legii nr. 263/2010) care au, în continuare, această posibilitate, în baza dispozițiilor art. 110 alin. (7) din Legea nr. 223/2015, soluția legislativă a decăderii este lipsită de suport constituțional.

6. Soluția legislativă a excluderii persoanelor prevăzute în art. 109 alin. (1) din Legea nr. 223/2015 de la posibilitatea, normală și firească în ordinea constituțională, depunerii opțiunii

după termenul de 6 luni, în condițiile în care persoanelor prevăzute de art. 110 alin. (1) din Legea nr. 223/2015 li se recunoaște expres această posibilitate prin dispozițiile alin. (7) al aceluiași articol din lege, reprezintă o discriminare care nu este justificată în niciun fel în lege și nici nu își poate găsi o justificare.

7. **Tribunalul Bihor — Secția I civilă** arată că problema pusă în discuție de contestator pe fondul excepției ține, mai degrabă, de interpretarea coroborată a art. 109 și art. 110 din Legea nr. 223/2015, care este un atribut al puterii judecătorești, și nu de neconstituționalitate, dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție nefiind încălcate, în viziunea instanței.

8. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 109 alin. (2) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 556 din 27 iulie 2015, care au următorul cuprins: „*În termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi persoanele ale căror drepturi de pensie se recalculează potrivit dispozițiilor alin. (1) depun cerere pentru alegerea perioadei în vederea determinării bazei de calcul prevăzute la art. 28. În situația în care nu depun cerere în acest sens, recalcularea se face, din oficiu, în raport cu baza de calcul aferentă ultimelor 6 luni de activitate desfășurată în calitate de militar/polițist/funcționar public cu statut special.*”

12. Autorul excepției consideră că dispozițiile legale criticate încălcă prevederile constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă, în prealabil, că Legea nr. 223/2015 stabilește că pensiile militarilor, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special devin pensii militare de stat și se recalculează. Deopotrivă, Legea nr. 223/2015 distinge între actele normative în temeiul cărora militarii, polițiștii și funcționarii publici au ieșit la pensie. Mai precis, dispozițiile art. 109 din Legea nr. 223/2015 se referă la pensiile **recalculate** în baza Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, cu modificările ulterioare, **revizuite** în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, aprobată prin Legea nr. 165/2011, cu modificările și completările ulterioare, cele **plătite** în baza Legii nr. 241/2013 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din

sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, cu modificările ulterioare, precum și pensiile **stabilite** în baza Legii nr. 80/1995, cu modificările și completările ulterioare. În schimb, dispozițiile art. 110 din Legea nr. 223/2015 se referă exclusiv la **pensiile stabilite în baza Legii nr. 263/2010**.

14. Reglementarea conținută în dispozițiile art. 109 din Legea nr. 223/2015 este, în mare parte, identică cu reglementarea conținută în dispozițiile art. 110 din Legea nr. 223/2015. Astfel, se observă simetria de reglementare a dispozițiilor art. 109 alin. (1) și art. 110 alin. (1) (cu referire la transformarea pensiilor persoanelor cărora le sunt aplicabile dispozițiile Legii nr. 223/2015 în pensii militare de stat și la recalcularea acestora), art. 109 alin. (2) și art. 110 alin. (2) (cu referire la dreptul de a alege perioada în vederea determinării bazei de calcul prevăzute la art. 28 din Legea nr. 223/2015; durata termenului în care cererea pentru alegerea perioadei în vederea determinării bazei de calcul prevăzute la art. 28 poate fi formulată — 6 luni; sancțiunea pentru nerespectarea acestuia, respectiv recalcularea se va face, din oficiu, în raport cu baza de calcul aferentă ultimelor 6 luni de activitate desfășurată în calitate de militar/polițist/funcționar public cu statut special), art. 109 alin. (3) și art. 110 alin. (1) (cu referire la termenul de recalculare a pensiilor), art. 109 alin. (4) și art. 110 alin. (4) (data de la care se cuvin pensiile recalculate), art. 109 alin. (7) și art. 110 alin. (8) (procedura de recalculare, precum și termenul de emitere a deciziei), art. 109 alin. (6) și art. 110 alin. (3) (valorificarea stagiilor de cotizare nevalorificate la recalcularea pensiei).

15. Curtea constată că dispozițiile art. 109 alin. (2) și art. 110 alin. (2) din Legea nr. 223/2015 reglementează în mod **identic** dreptul de a depune cerere pentru alegerea perioadei în vederea determinării bazei de calcul prevăzute la art. 28 din Legea nr. 223/2015. Astfel, pe de o parte, pentru ambele categorii de pensionari, termenul are aceeași durată, respectiv 6 luni, și curge de la același moment, intrarea în vigoare a Legii nr. 223/2015. În plus, și cel mai important din perspectiva criticilor autorului, teza a doua a acelor dispoziții reglementează aceeași sancțiune pentru nerespectarea termenului de 6 luni, respectiv faptul că recalcularea se face, din oficiu, în raport cu baza de calcul aferentă ultimelor 6 luni de activitate desfășurată în calitate de militar/polițist/funcționar public cu statut special. Prin urmare, Curtea reține că dispozițiile art. 109 alin. (2) și art. 110 alin. (2) nu instituie nici măcar un tratament diferențiat al pensionarilor vizați de dispozițiile art. 109 și, respectiv, al celor vizați de dispozițiile art. 110 din Legea nr. 223/2015. Cu atât mai puțin se poate deci pune problema unui tratament discriminatoriu, contrar dispozițiilor art. 16 alin. (1) din

Constituție, al categoriei de pensionari din care face parte și autorul excepției de neconstituționalitate.

16. Curtea reține că dispozițiile art. 110 alin. (7) din Legea nr. 223/2015, potrivit cărora „*În situația în care cererea a fost depusă la casele de pensii sectoriale cu depășirea termenului prevăzut la alin. (2), drepturile de pensie recalculate se cuvin și se plătesc începând cu luna următoare depunerii cererii*” și pe care autorul excepției de neconstituționalitate le-a interpretat în sensul că recunosc expres doar persoanelor prevăzute de art. 110 alin. (1) din Legea nr. 223/2015 posibilitatea depunerii după termenul de 6 luni a cererii menționate în art. 109 alin. (2) și art. 110 alin. (2) din Legea nr. 223/2015, sunt în directă legătură cu dispozițiile art. 110 alin. (5) din Legea nr. 223/2015, potrivit cărora „*Persoanele care au realizat stagiul de cotizare în specialitate și ale căror drepturi de pensie au fost stabilite de către casele teritoriale de pensii conform Legii nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare, pot opta pentru recalcularea pensiei, în condițiile prezentei legi, la casele de pensii sectoriale, în funcție de ultimul loc de muncă din care au trecut în rezervă/retragere sau de la care le-au încetat raporturile de serviciu.*” Aceste dispoziții exprimă preocuparea legiuitorului de a da o reglementare pentru situația în care dreptul la pensie al persoanelor vizate de art. 110 din Legea nr. 223/2015 a fost stabilit, în temeiul Legii nr. 263/2010, nu de către casele **sectoriale** de pensii, ci de către casele **teritoriale** de pensii. Legiuitorul a acordat acestei categorii de pensionari un drept de **a alege** ca recalcularea să fie realizată de către casele de pensii sectoriale reglementate de art. 6 din Legea nr. 223/2015, potrivit căruia „*Administrarea sistemului pensiilor militare de stat se realizează prin case de pensii sectoriale*”. Dispozițiile art. 110 alin. (6) și (7) din Legea nr. 223/2015, potrivit cărora „*(6) Prevederile alin. (3) și (4) se aplică și în cazul persoanelor de la alin. (5), dacă cererea a fost depusă la casele de pensii sectoriale în termenul prevăzut la alin. (2). (7) În situația în care cererea a fost depusă la casele de pensii sectoriale cu depășirea termenului prevăzut la alin. (2), drepturile de pensie recalculate se cuvin și se plătesc începând cu luna următoare depunerii cererii.*”, au fost adoptate tocmai pentru **a da efect opțiunii legiuitorului exprimate în art. 110 alin. (5) din Legea nr. 223/2015**. Astfel, dispozițiile art. 110 alin. (7) din Legea nr. 223/2015 nu stabilesc că persoanele vizate de art. 110 alin. (5) din Legea nr. 223/2015 pot formula cererea și după expirarea termenului de 6 luni, ci se referă la momentul de la care se cuvin și se plătesc drepturile de pensie recalculate, respectiv începând cu luna următoare depunerii cererii, în situația în care au uzat de dreptul de opțiune prevăzut de art. 110 alin. (5) din Legea nr. 223/2015.

17. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ioan Popovici în Dosarul nr. 674/111/2017 al Tribunalului Bihor — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 109 alin. (2) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Bihor — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 29 noiembrie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cosmin-Marian Văduva

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN

privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 20 de unități administrativ-teritoriale din județul Dolj

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă începerea lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, situate pe teritoriul a 20 de unități administrativ-teritoriale din județul Dolj, după cum urmează:

a) unitatea administrativ-teritorială Bistreț — sectoarele cadastrale nr. 11, 13, 15, 32, 34;

b) unitatea administrativ-teritorială Castranova — sectoarele cadastrale nr. 1, 3, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 31, 57;

c) unitatea administrativ-teritorială Cârcea — sectoarele cadastrale nr. 16, 17, 20;

d) unitatea administrativ-teritorială Cioroiși — sectoarele cadastrale nr. 4, 5, 6, 11, 18, 19;

e) unitatea administrativ-teritorială Gângiova — sectoarele cadastrale nr. 2, 3, 4, 5, 17;

f) unitatea administrativ-teritorială Ghindeni — sectoarele cadastrale nr. 8, 15, 16, 17, 18, 19;

g) unitatea administrativ-teritorială Gogoșu — sectoarele cadastrale nr. 1, 2, 3, 4, 5, 9, 10, 13;

h) unitatea administrativ-teritorială Goiești — sectoarele cadastrale nr. 1, 9, 17, 29, 36, 46, 47, 72, 77;

i) unitatea administrativ-teritorială Grecești — sectoarele cadastrale nr. 3, 4, 40, 49;

j) unitatea administrativ-teritorială Izvoare — sectoarele cadastrale nr. 14, 16, 17, 21, 23, 24, 25, 26, 31, 32, 34, 36, 40, 41, 42, 43, 47, 49, 50, 51, 52;

k) unitatea administrativ-teritorială Murgași — sectoarele cadastrale nr. 1, 29, 38, 54, 58;

l) unitatea administrativ-teritorială Negoii — sectoarele cadastrale nr. 8, 15, 17, 19, 21, 24;

m) unitatea administrativ-teritorială Ostroveni — sectoarele cadastrale nr. 14, 16, 17;

n) unitatea administrativ-teritorială Pleșoi — sectoarele cadastrale nr. 3, 4, 5, 6, 7, 8, 11, 14, 20, 27, 31;

o) unitatea administrativ-teritorială Radovan — sectoarele cadastrale nr. 2, 10, 11, 13;

p) unitatea administrativ-teritorială Rast — sectoarele cadastrale nr. 8, 15, 21;

q) unitatea administrativ-teritorială Sadova — sectoarele cadastrale nr. 13, 27, 35, 36, 41, 45, 46, 47, 56;

r) unitatea administrativ-teritorială Seaca de Câmp — sectoarele cadastrale nr. 7, 9, 10, 36, 37, 38, 41;

s) unitatea administrativ-teritorială Seaca de Pădure — sectorul cadastral nr. 3;

t) unitatea administrativ-teritorială Valea Stanciului — sectorul cadastral nr. 42.

Art. 2. — Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor este prevăzută în anexele nr. 1—20 la prezentul ordin.

Art. 3. — Anexele nr. 1—20*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Radu-Codruț Ștefănescu

București, 17 decembrie 2018.

Nr. 1.697.

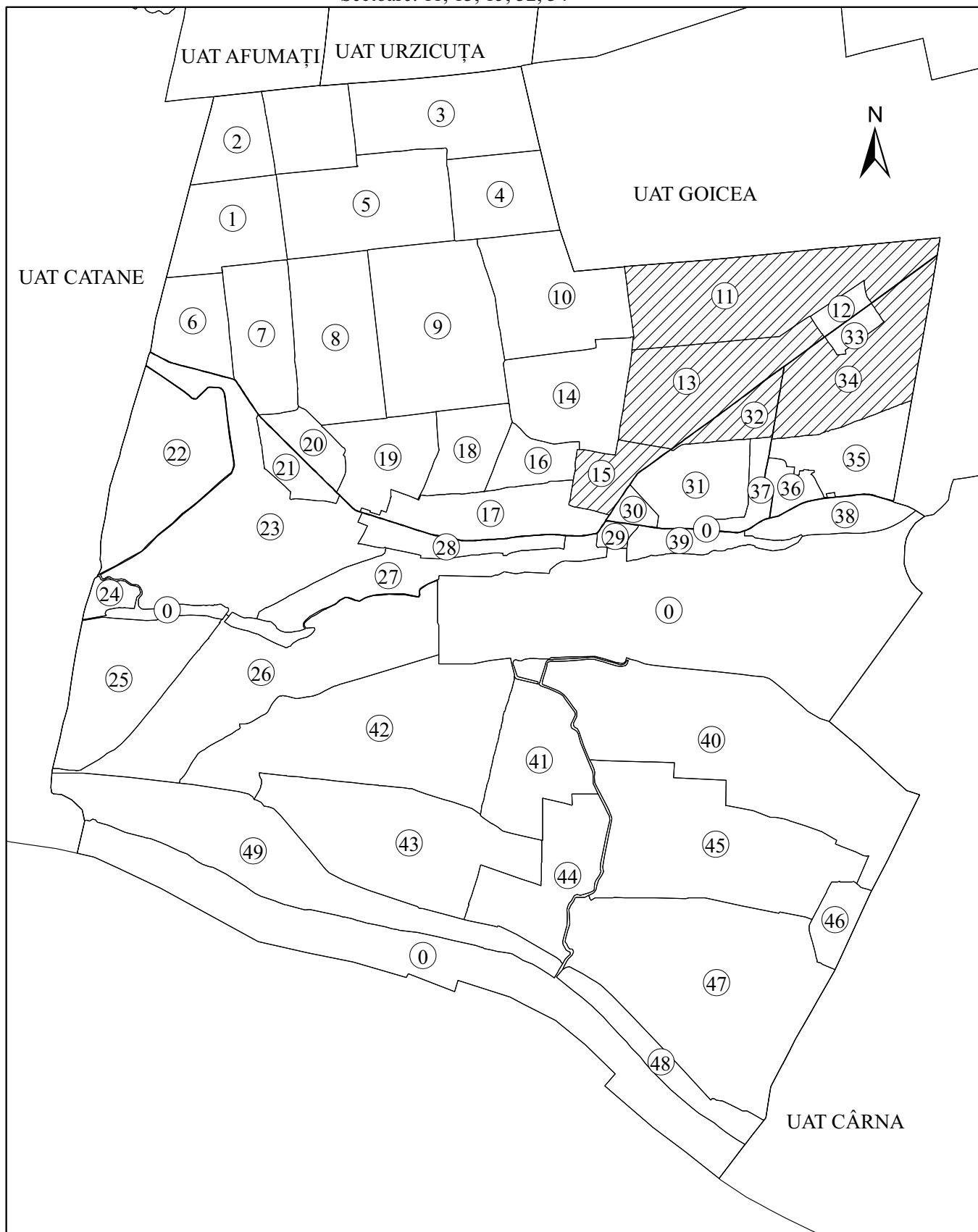
*) Anexele nr. 1—20 sunt reproduse în facsimil.

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: DOLJ

UAT: BISTREȚ

Sectoare: 11, 13, 15, 32, 34

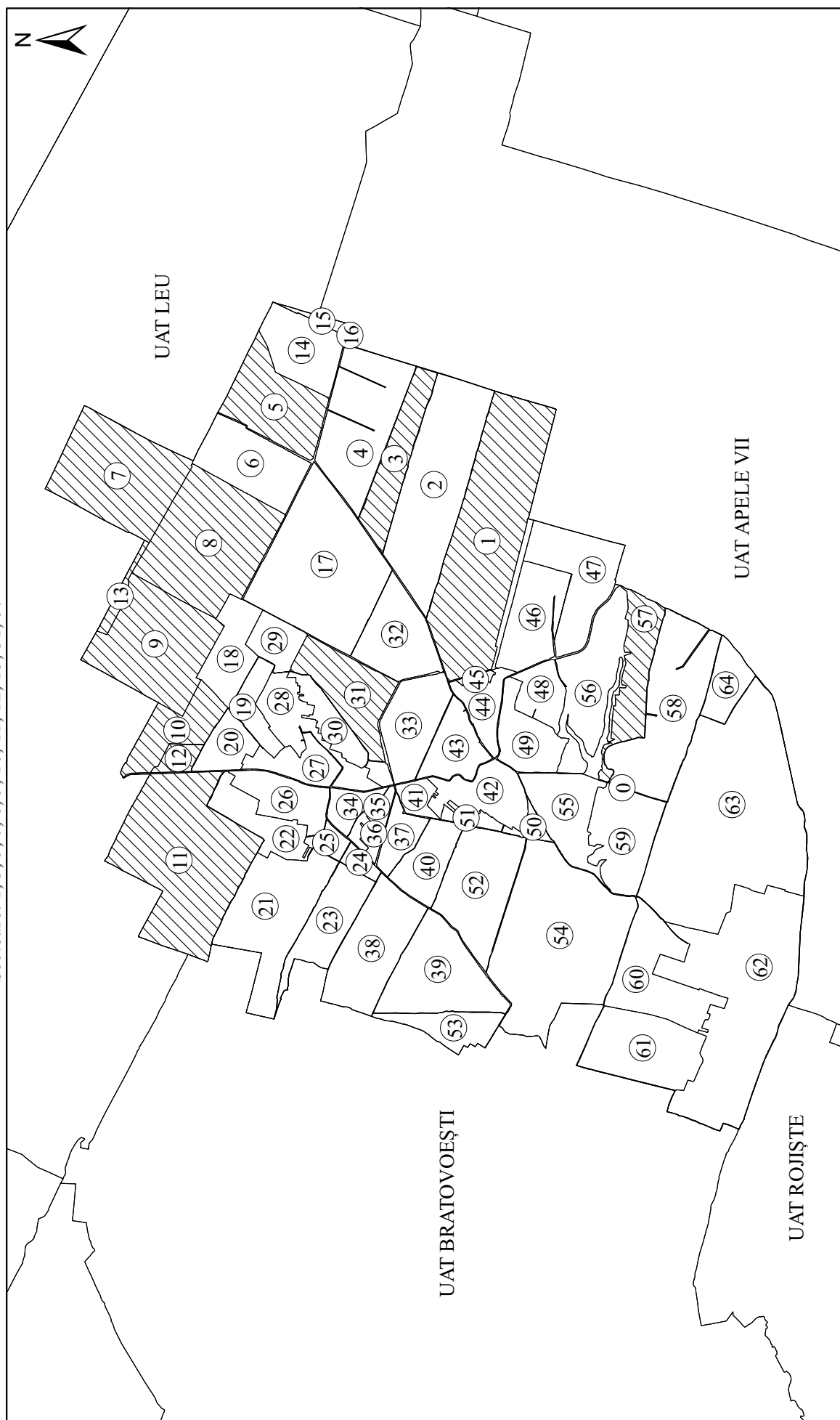

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: DOLJ

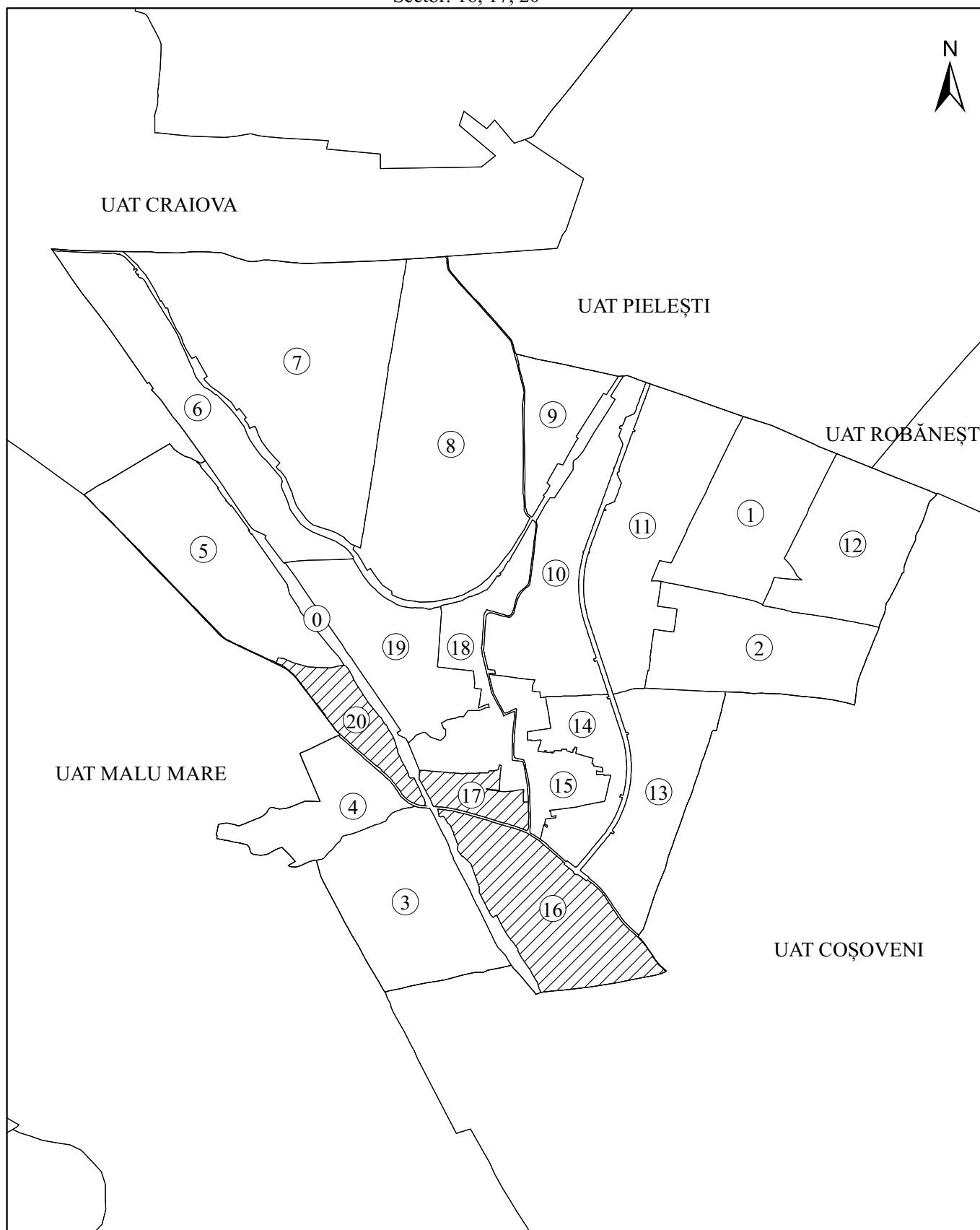
UAT: CASTRANOVA

Sectoare: 1, 3, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 31, 57

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: DOLJ
 UAT: CÂRCEA
 Sector: 16, 17, 20

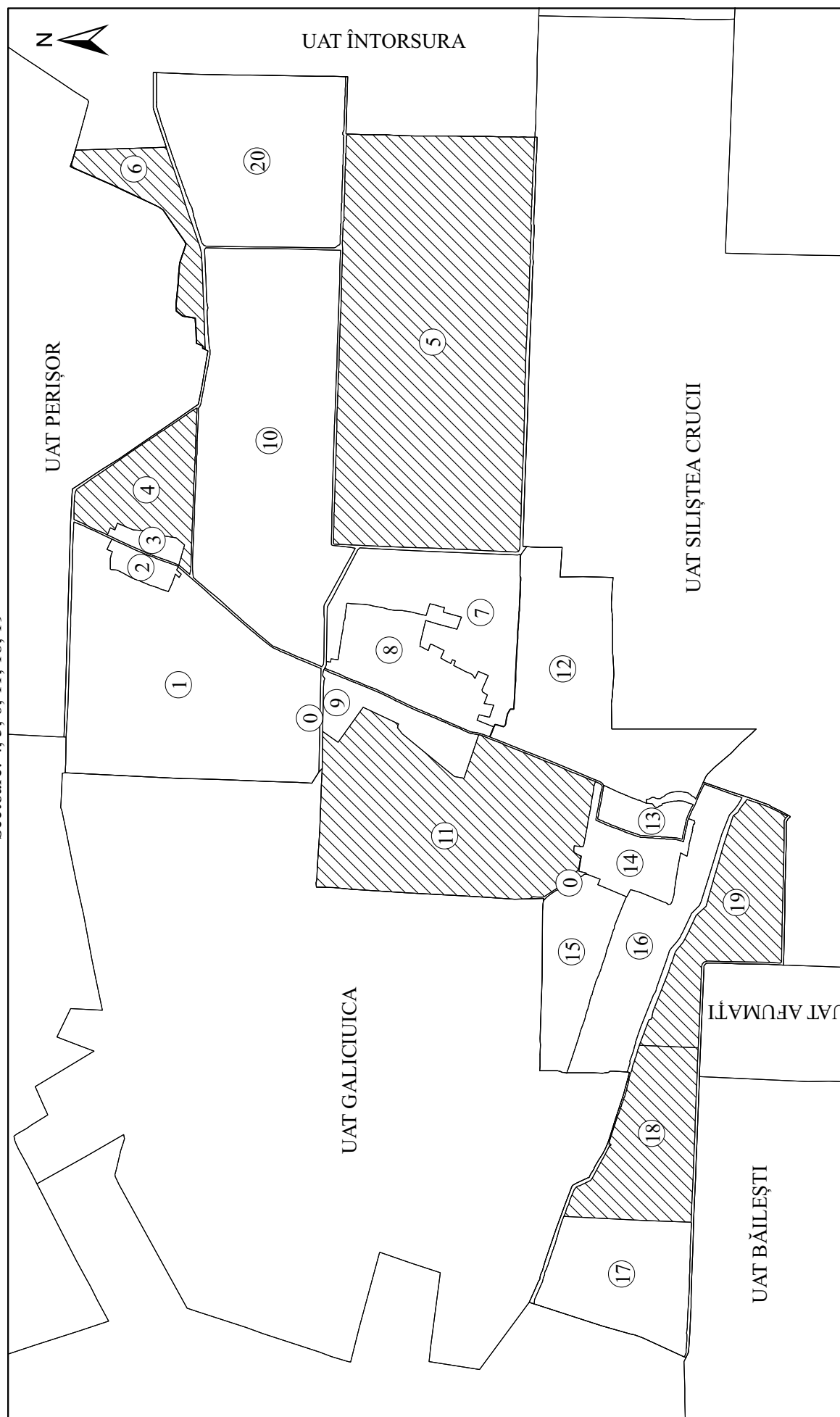

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: DOLJ

UAT: CIOROIAȘI

Sectoare: 4, 5, 6, 11, 18, 19

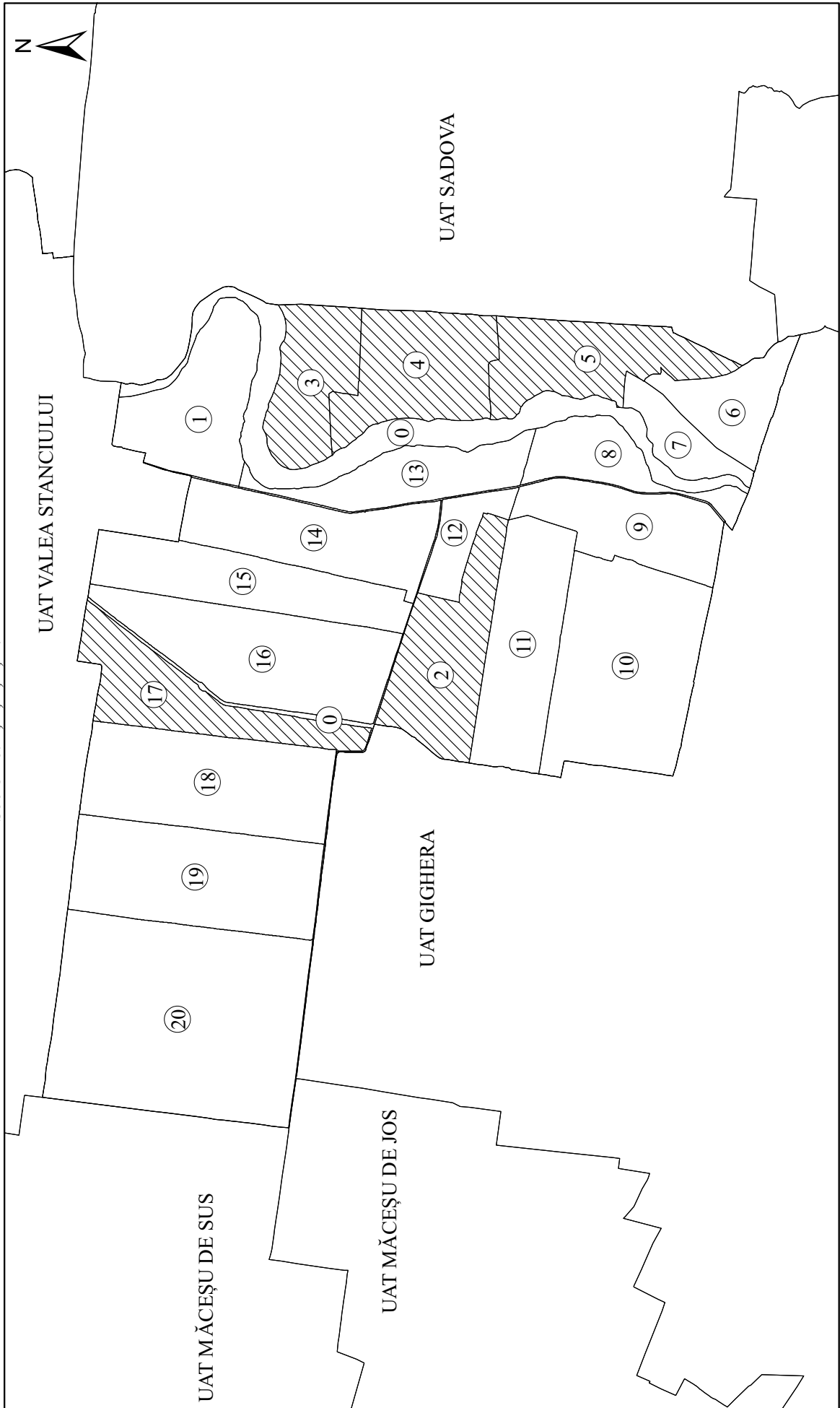

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: DOLJ

UAT: GÂNGIOVA

Sectoare: 2, 3, 4, 5, 17

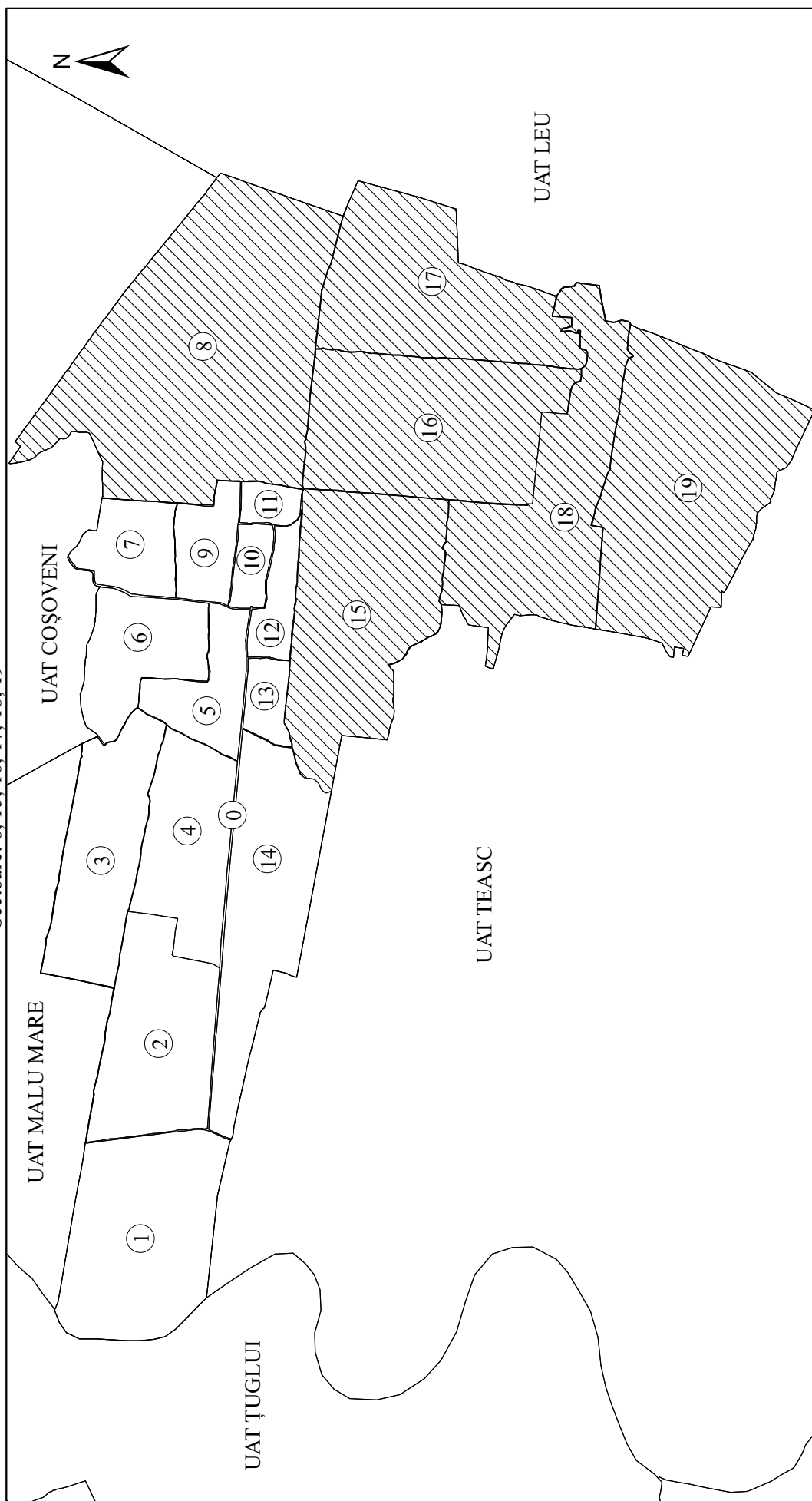

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: DOLJ

UAT: GHINDENI

Sectoare: 8, 15, 16, 17, 18, 19

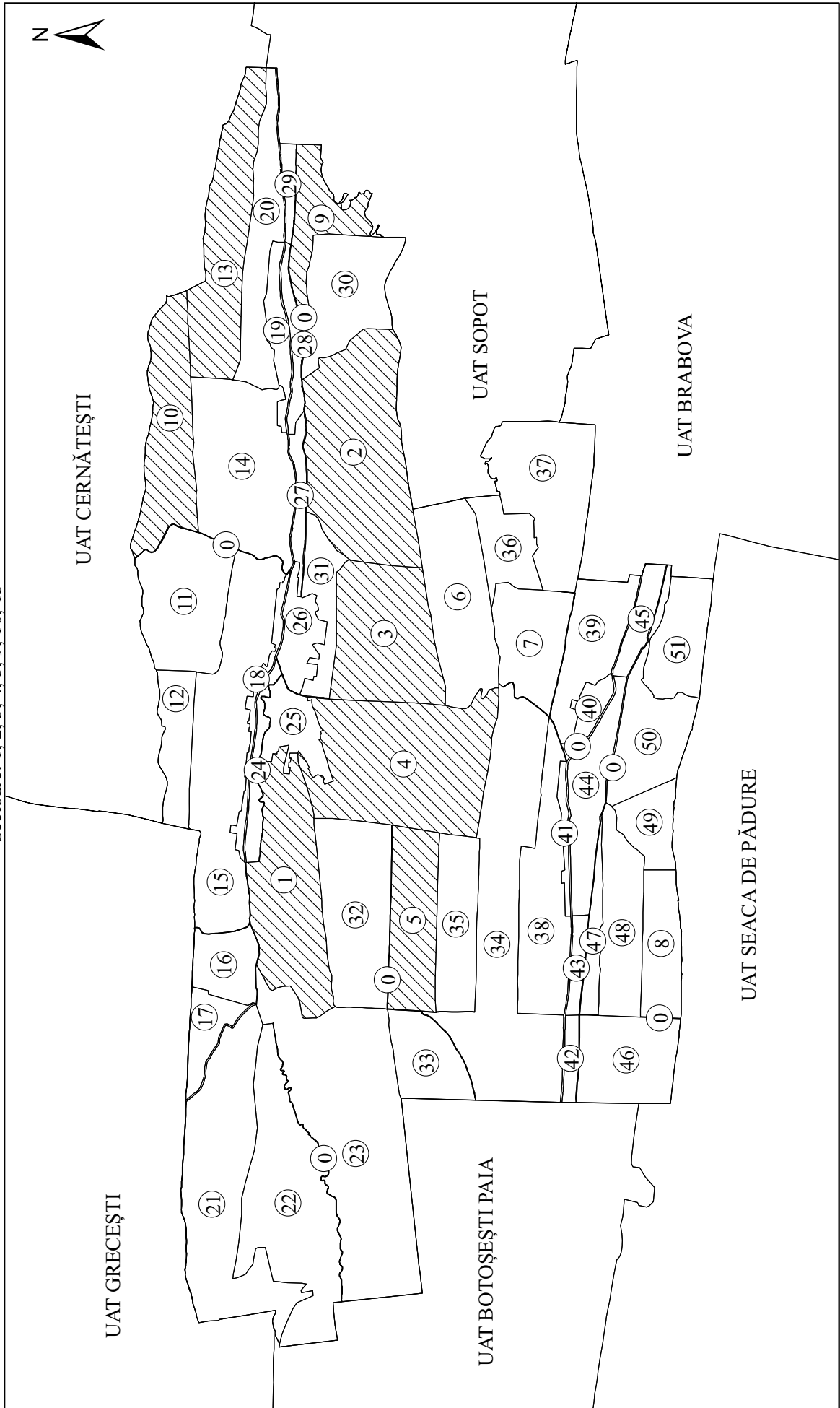

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: DOLJ

UAT: GOGOȘU

Sectoare: 1, 2, 3, 4, 5, 9, 10, 13

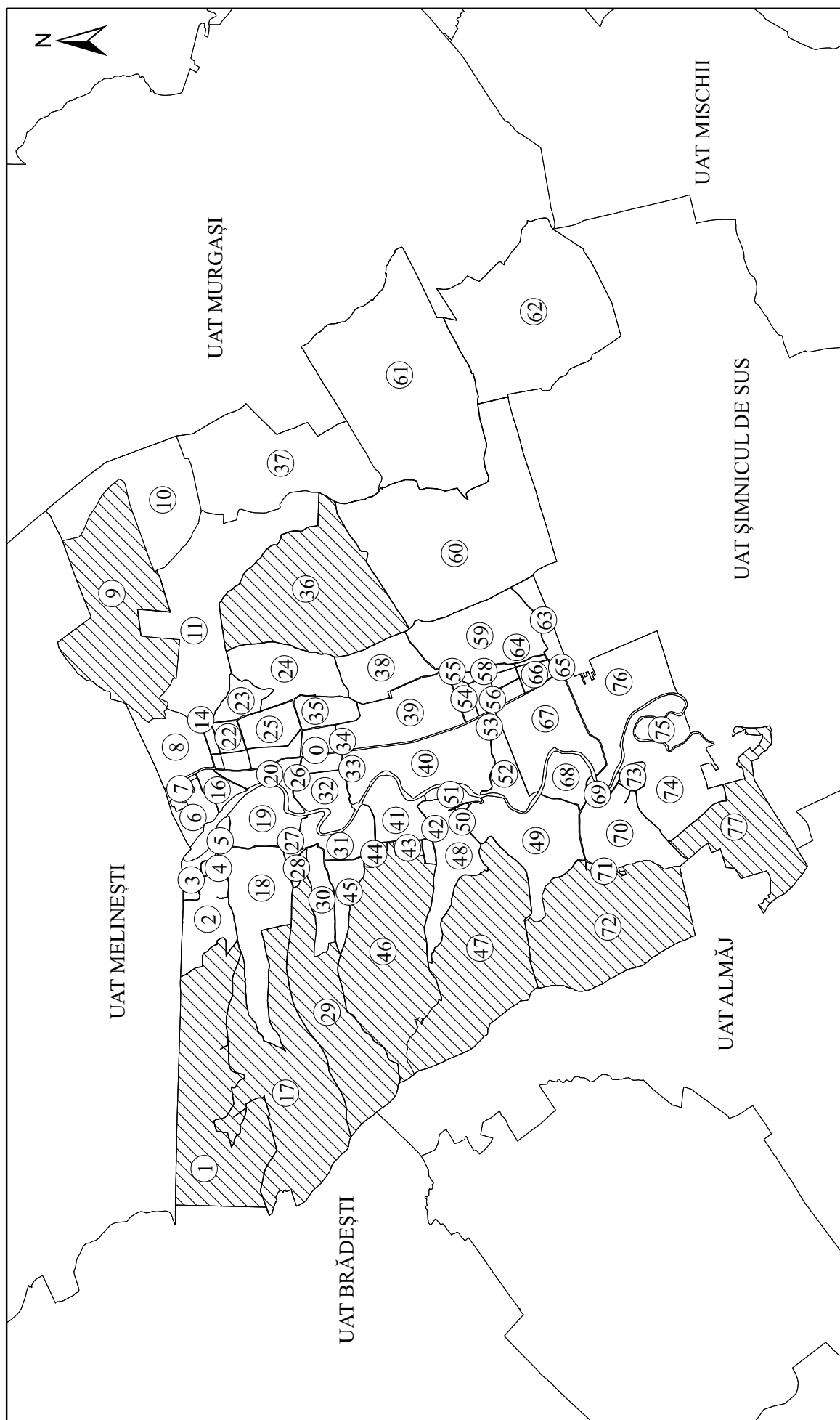

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: DOLJ

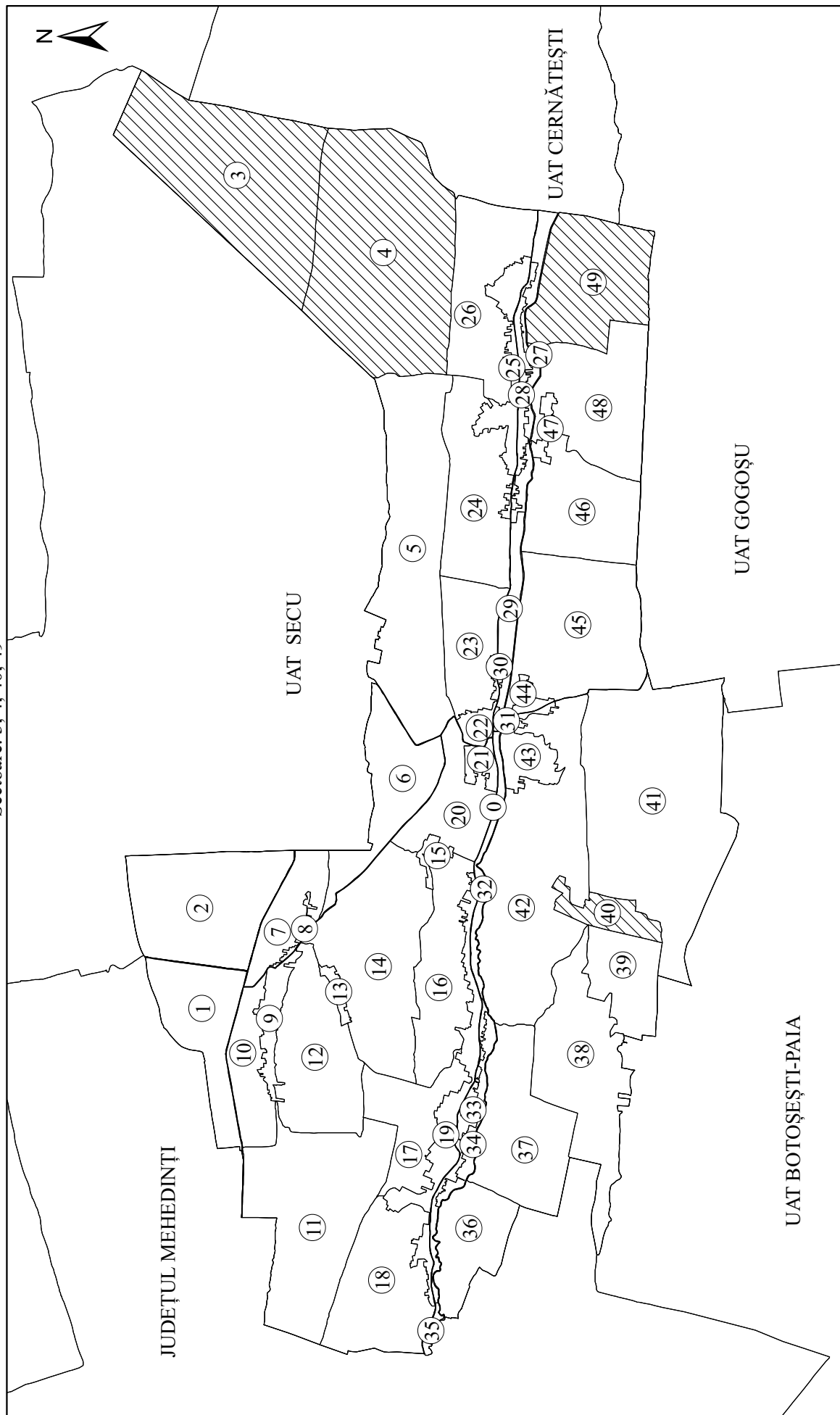
UAT: GOIEȘTI

Sectoare: 1, 9, 17, 29, 36, 46, 47, 72, 77

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: DOLJ
 UAT: GRECEȘTI
 Sectoare: 3, 4, 40, 49

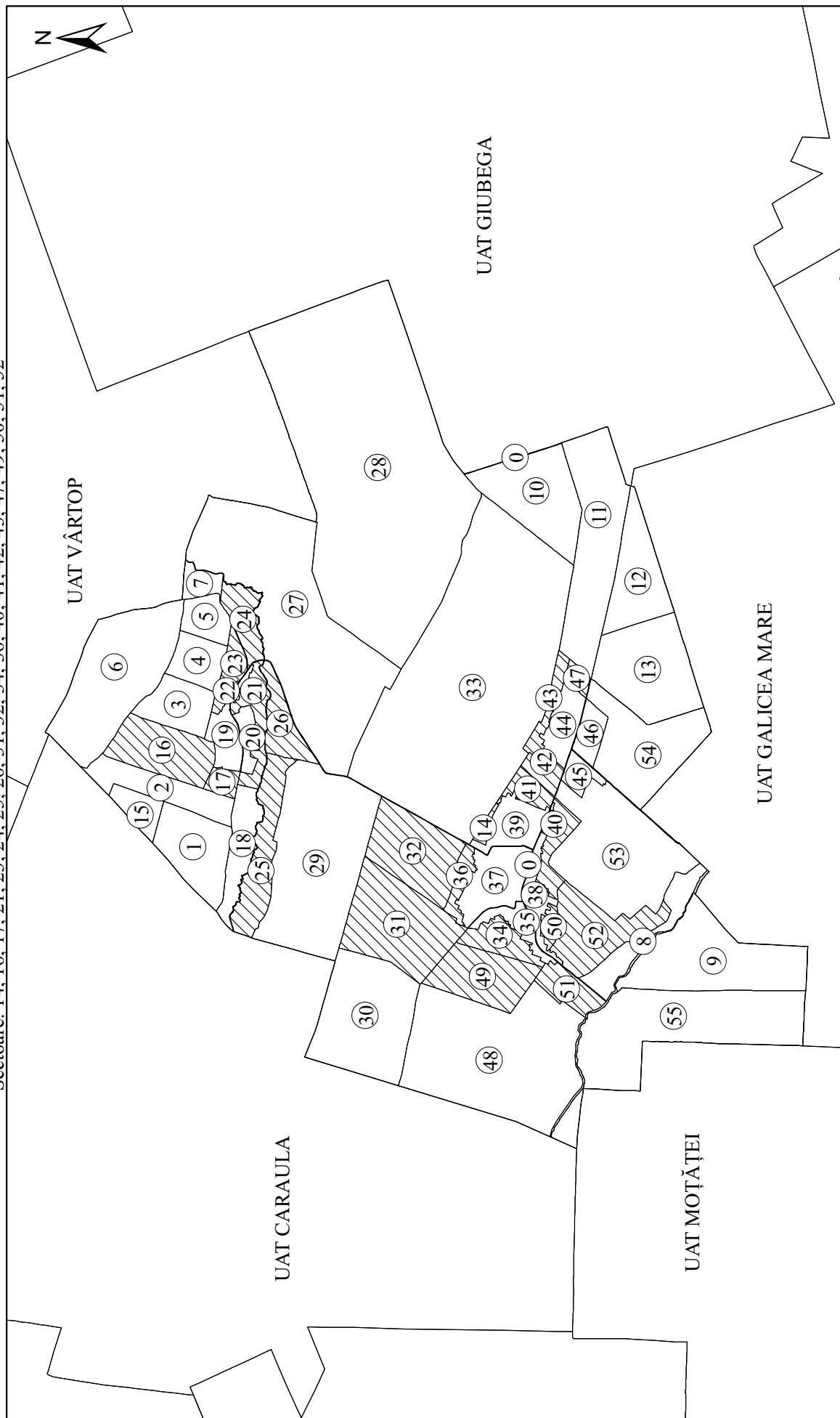

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

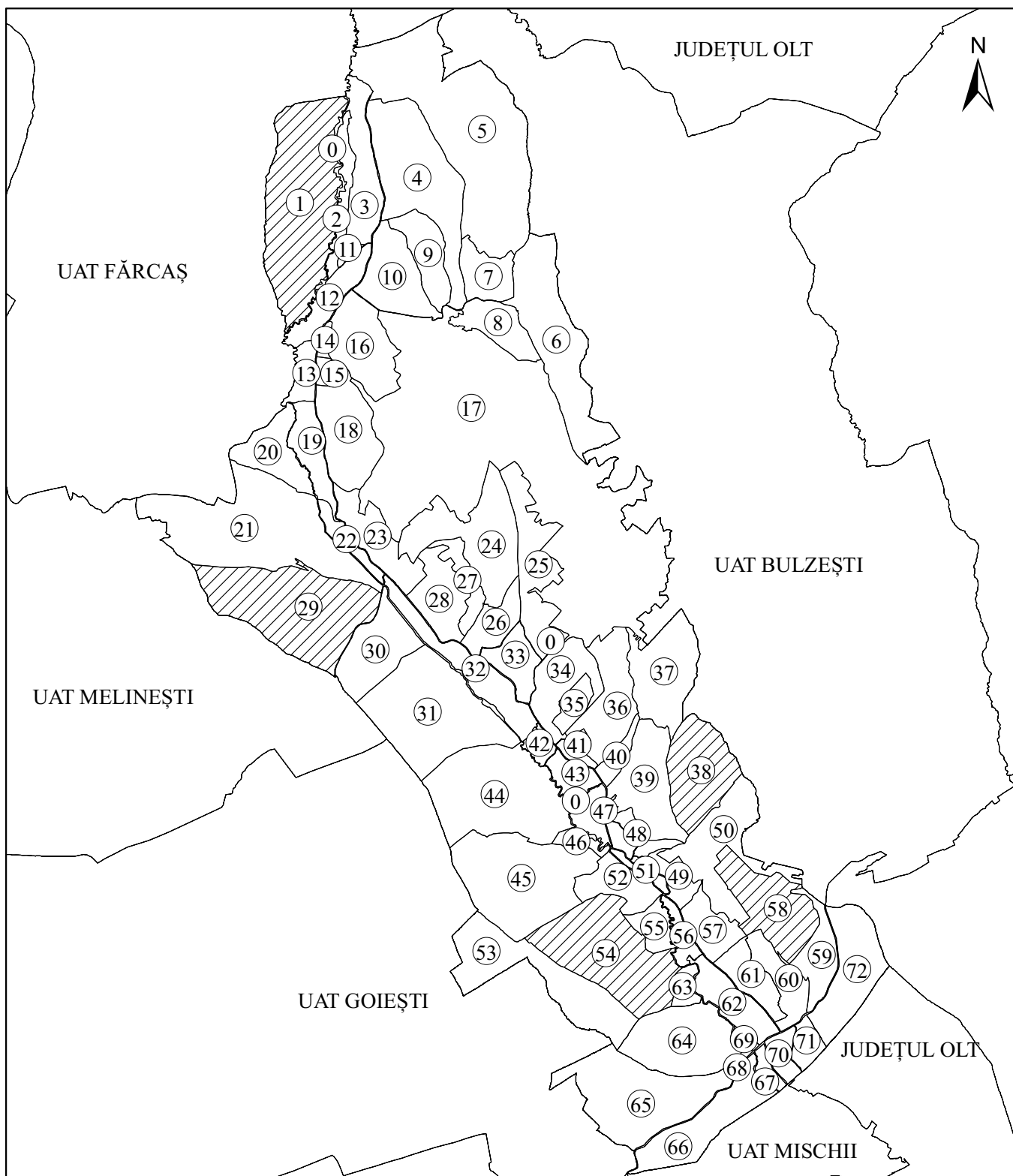
Județ: DOLJ

UAT: IZVOARE

Sectoare: 14, 16, 17, 21, 23, 24, 25, 26, 31, 32, 34, 36, 40, 41, 42, 43, 47, 49, 50, 51, 52

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
 Județ:DOLJ
 UAT: MURGAȘI
 Sectoare: 1, 29, 38, 54, 58

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: DOLJ

UAT: NEGOI

Sectoare: 8, 15, 17, 19, 21, 24

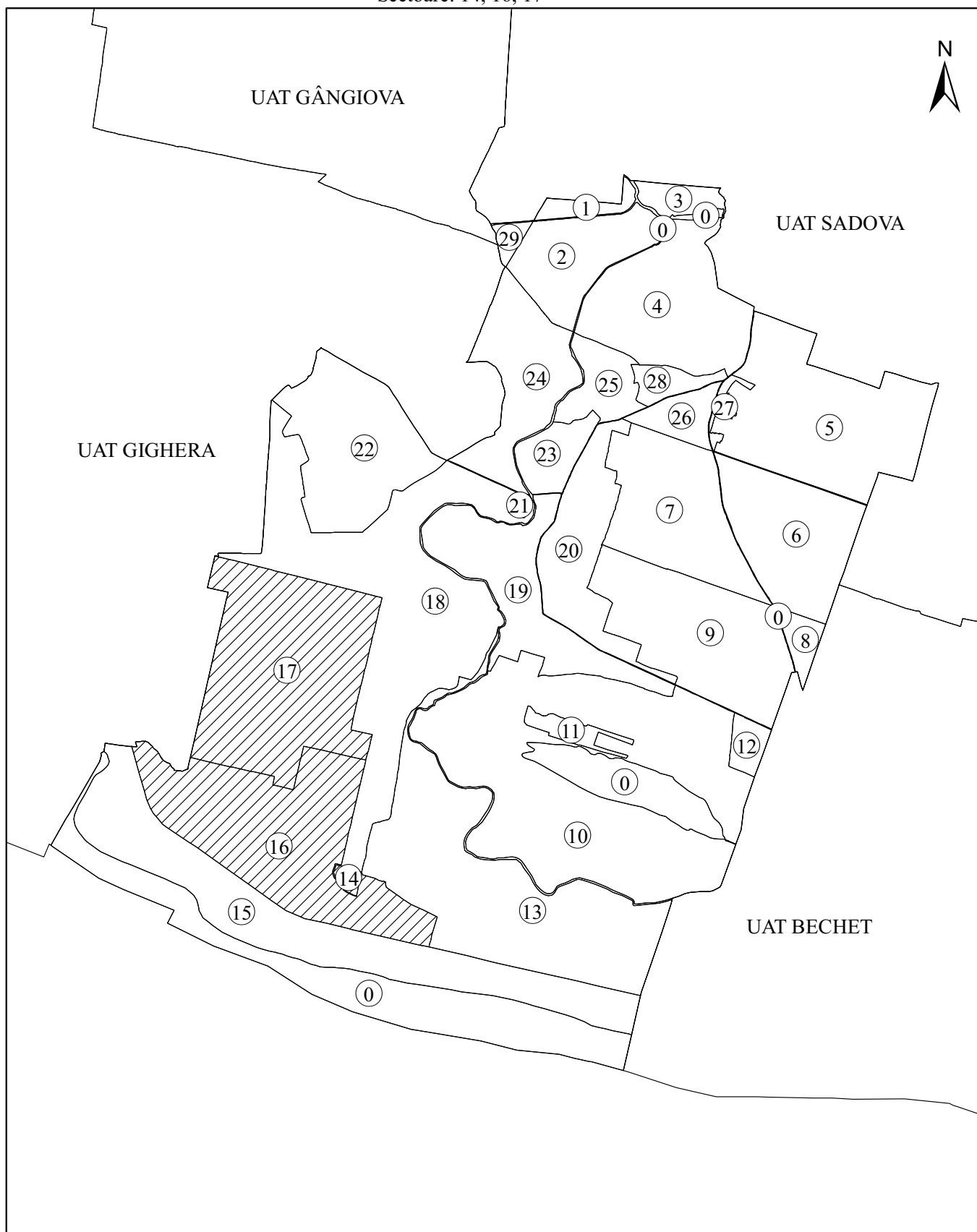

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: DOLJ

UAT: OSTROVENI

Sectoare: 14, 16, 17

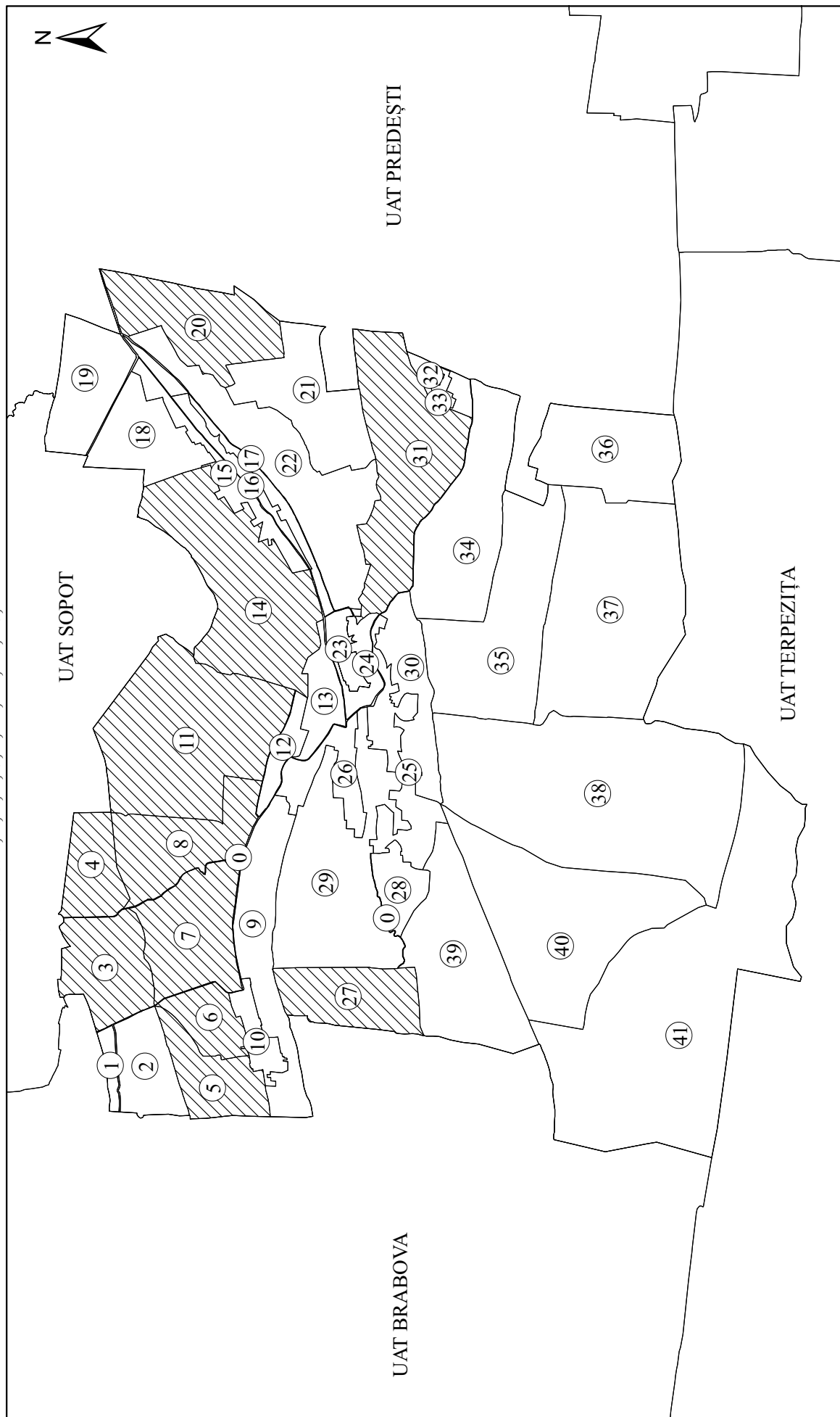

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: DOLJ

UAT: PLEȘOI

Sectoare: 3, 4, 5, 6, 7, 8, 11, 14, 20, 27, 31

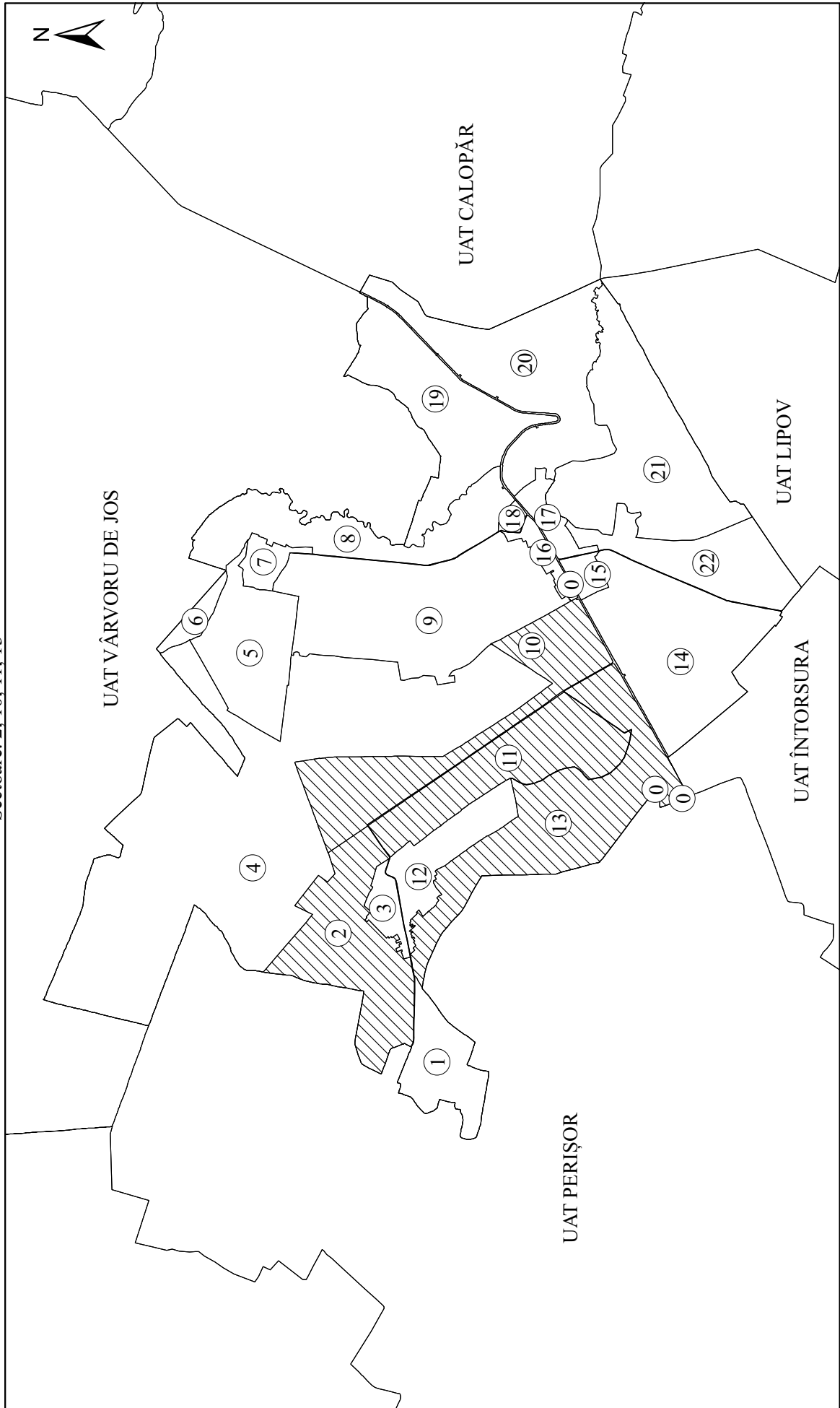

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: DOLJ

UAT: RADOVAN

Sectoare: 2, 10, 11, 13

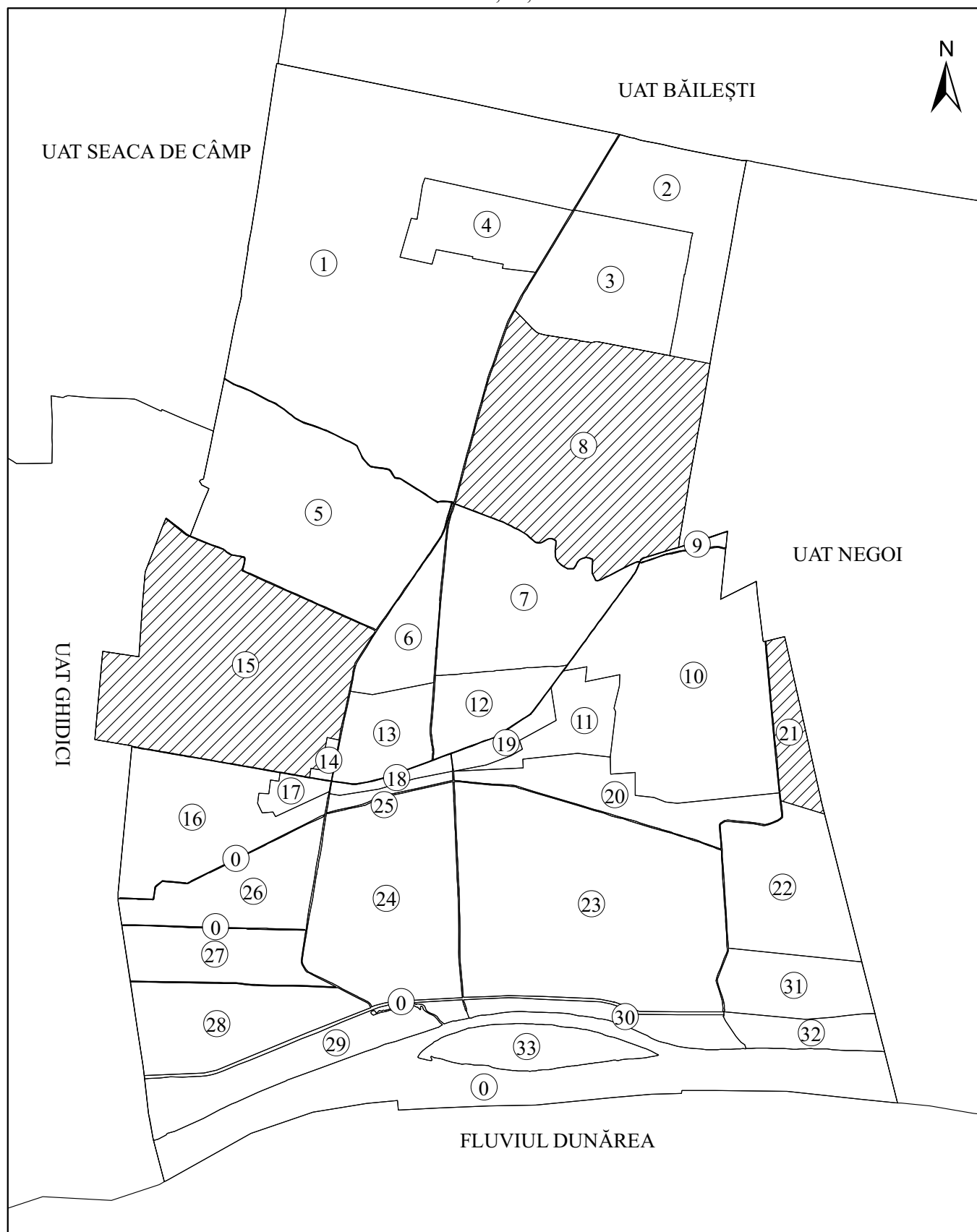

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: DOLJ

UAT: RAST

Sectoare: 8, 15, 21

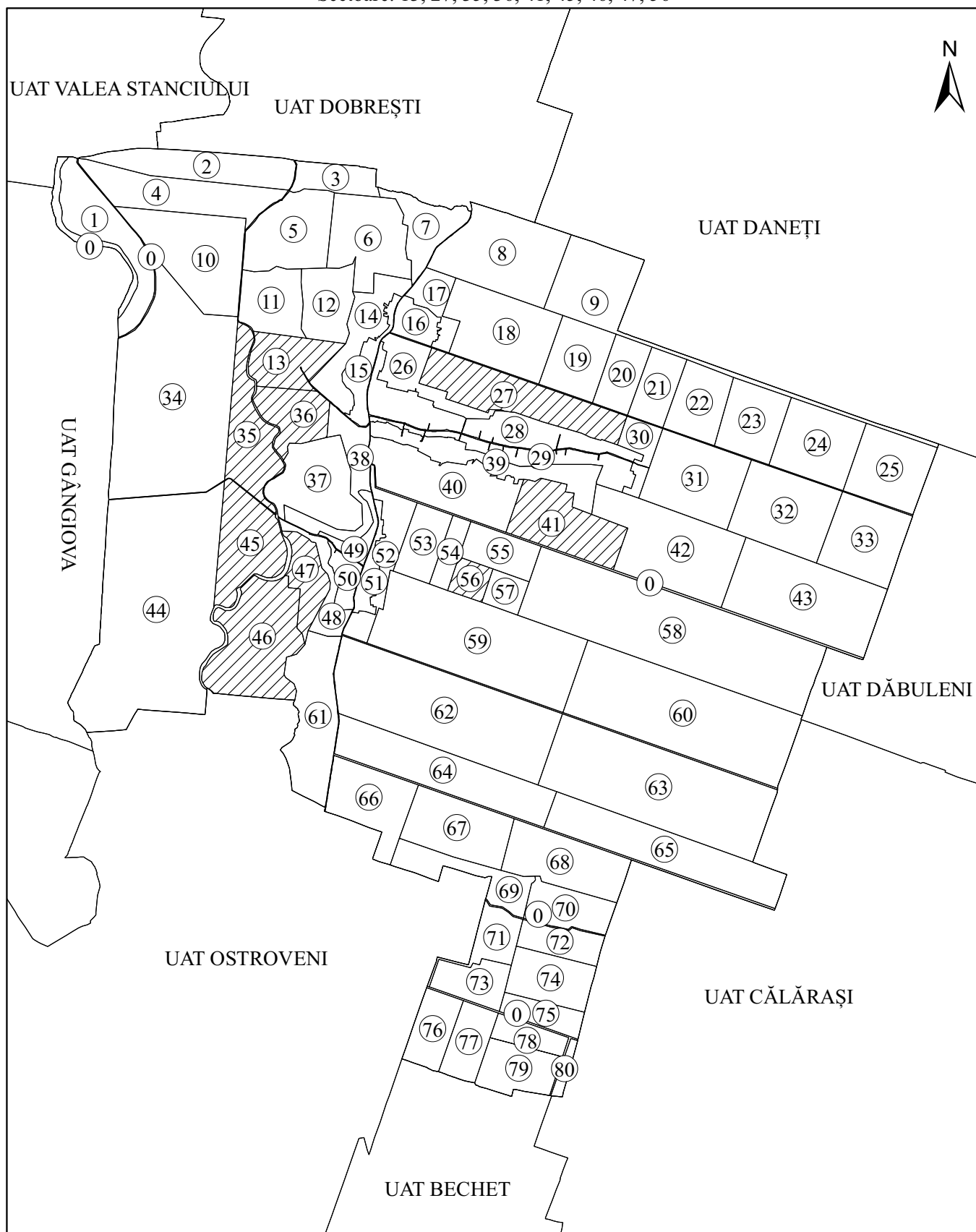

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: DOLJ

UAT: SADOVA

Sectoare: 13, 27, 35, 36, 41, 45, 46, 47, 56

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: DOLJ

UAT: SEACA DE CÂMP

Sectoare: 7, 9, 10, 36, 37, 38, 41

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
 Județ: DOLJ
 UAT: SEACA DE PĂDURE
 Sectoare: 3

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: DOLJ

UAT: VALEA STANCIULUI

Sectoare: 42

MINISTERUL MUNCII ȘI JUSTIȚIEI SOCIALE

ORDIN**privind aprobarea standardelor specifice minime de calitate obligatorii pentru serviciile sociale destinate persoanelor adulte cu dizabilități**

Având în vedere:

— art. 9 alin. (5) din Legea nr. 197/2012 privind asigurarea calității în domeniul serviciilor sociale, cu modificările și completările ulterioare;

— anexa nr. 9 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 197/2012 privind asigurarea calității în domeniul serviciilor sociale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 118/2014, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr. 867/2015 pentru aprobarea Nomenclatorului serviciilor sociale, precum și a regulamentelor-cadru de organizare și funcționare a serviciilor sociale, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul:

— art. 9 alin. (1) din Legea nr. 197/2012 privind asigurarea calității în domeniul serviciilor sociale, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 1 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 50/2015 privind organizarea, funcționarea și atribuțiile Autorității Naționale pentru Persoanele cu Dizabilități, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 17 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 12/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Justiției Sociale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul muncii și justiției sociale emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă standardele specifice minime de calitate obligatorii pentru serviciile sociale destinate persoanelor adulte cu dizabilități, după cum urmează:

a) standarde specifice minime de calitate obligatorii pentru servicii sociale cu cazare de tip centru de abilitare și reabilitare pentru persoane adulte cu dizabilități, centru pentru viață independentă pentru persoane adulte cu dizabilități, centru de îngrijire și asistență pentru persoane adulte cu dizabilități, prevăzute în anexa nr. 1 la prezentul ordin, aplicabile următoarelor categorii de servicii sociale prevăzute în Nomenclatorul serviciilor sociale aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 867/2015, cu modificările și completările ulterioare: centre de îngrijire și asistență, cod 8790 CR-D-I, centre de recuperare și reabilitare, cod 8790 CR-D-II, și centre de pregătire pentru o viață independentă, cod 8790 CR-D-IV;

b) standarde specifice minime de calitate obligatorii pentru servicii sociale cu cazare de tip locuință protejată pentru persoane adulte cu dizabilități, cod 8790 CR-D-VII, prevăzute în anexa nr. 2 la prezentul ordin;

c) standarde specifice minime de calitate obligatorii pentru servicii sociale cu cazare de tip centru respiro pentru persoane adulte cu dizabilități sau centru de criză pentru persoane adulte cu dizabilități, prevăzute în anexa nr. 3 la prezentul ordin, aplicabile serviciilor sociale prevăzute în Nomenclatorul serviciilor sociale, cod 8790 CR-D-VI;

d) standarde specifice minime de calitate obligatorii pentru Serviciul de îngrijiri la domiciliu pentru persoane adulte cu dizabilități, cod 8810ID-II, prevăzute în anexa nr. 4 la prezentul ordin;

e) standarde specifice minime de calitate obligatorii pentru serviciul „Echipa mobilă pentru persoane adulte cu dizabilități”, prevăzute în anexa nr. 5 la prezentul ordin, aplicabile serviciilor sociale prevăzute în Nomenclatorul serviciilor sociale, cod 8810ID-III;

f) standarde specifice minime de calitate obligatorii pentru servicii sociale organizate ca centre de zi pentru persoane adulte cu dizabilități, cod 8899 CZ-D-I și centre de servicii de recuperare neuromotorie de tip ambulatoriu pentru persoane

adulte cu dizabilități, cod 8899 CZ-D-II, prevăzute în anexa nr. 6 la prezentul ordin;

g) standarde specifice minime de calitate obligatorii pentru servicii de asistență și suport pentru persoanele adulte cu dizabilități, cod 8899 SC-D-I, prevăzute în anexa nr. 7 la prezentul ordin.

Art. 2. — (1) Standardele specifice minime de calitate obligatorii prevăzute la art. 1 cuprind două secțiuni.

(2) Secțiunea nr. 1 — standardul minim de calitate este structurată după cum urmează:

a) module: denumire și numerotare cu cifre romane;

b) standarde: definire, rezultat și numerotare cu cifre arabe;

c) cerințe minime ale fiecărui standard: enunț, detalieri și numerotare cu cifre arabe;

d) indicatori de monitorizare (Im): modalități de evidențiere a respectării standardului;

e) indicatori de control (Ic).

(3) Secțiunea a 2-a cuprinde clarificări privind modalitatea de completare a fișei de autoevaluare — formular standard în care se înscriu de către solicitantul licenței de funcționare datele și punctajul estimat de acesta cu privire la gradul de îndeplinire a standardelor minime aferente procesului de acordare a serviciilor sociale.

(4) Evaluarea în vederea acordării licenței serviciului social se realizează pe baza punctajului prevăzut în secțiunea a 2-a a fiecăreia dintre anexele nr. 1—7, a documentelor justificative și a vizitelor de evaluare în teren realizate de inspectorii sociali.

Art. 3. — (1) Furnizorii publici și privați de servicii sociale au obligația de a respecta în integralitate standardele specifice minime de calitate obligatorii atât în vederea primirii licenței de funcționare, cât și ulterior acordării acesteia, pentru întreaga perioadă de funcționare a serviciilor sociale.

(2) Indiferent de forma de organizare a serviciilor sociale licențiate, furnizorilor de servicii sociale publici și privați le revine obligația monitorizării respectării standardelor minime de calitate.

Art. 4. — (1) Verificarea respectării standardelor specifice minime de calitate obligatorii în baza cărora au obținut licența de funcționare revine inspectorilor sociali, potrivit prevederilor Legii

nr. 197/2012 privind asigurarea calității în domeniul serviciilor sociale, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Verificarea conformității și respectării normelor de igienă și sănătate publică, a normelor privind securitatea la incendiu, precum și a altor condiții/cerințe/norme pentru care au fost emise autorizații administrative prelabile de funcționare se realizează de personalul de specialitate desemnat de instituțiile care au emis autorizațiile de funcționare respective, după caz: din domeniul sănătății publice, al pazei contra incendiilor, al sănătății și securității în muncă etc.

(3) În realizarea vizitelor de evaluare în teren, inspectorii sociali au în vedere ansamblul de condiții și criterii aferente fiecărui standard, fără a se limita la indicatorii prevăzuți în fișa de autoevaluare, iar în situația în care apreciază încălcări ale unor cerințe care, potrivit legii, intră în competența instituțiilor menționate la alin. (2), în funcție de gravitatea constatărilor procedează după cum urmează:

- a) sesizează instituția/instituțiile responsabilă/responsabile;
- b) recomandă neacordarea/suspendarea licenței de funcționare și sesizează instituția/instituțiile responsabilă/responsabile;
- c) aplică prevederile art. 27 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 197/2012, cu modificările și completările ulterioare, și sesizează instituția/instituțiile responsabilă/responsabile.

Art. 5. — Anexele nr. 1—7*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 6. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice nr. 67/2015 privind aprobarea Standardelor minime de calitate pentru acreditarea serviciilor sociale destinate persoanelor adulte cu dizabilități, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 și 116 bis din 13 februarie 2015.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul muncii și justiției sociale,
Marius-Constantin Budăi

București, 16 ianuarie 2019.
Nr. 82.

*) Anexele nr. 1—7 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 100 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

